

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXXII
číslo 2 / 2022
červen – září 2022

Z obsahu:

- Karel Reimont – malíř Pecky a Peckovska – str. 4
- Rok utekl jako voda – str. 7
- Jak se z prvňáčků stali čtenáři – str. 10
- Když zní z knihovny ukrajinština – str. 16
- Jak ďábli postavili hrad Pecku – str. 18
- Hasičská soutěž ve Vidonicích – str. 24
- Pecka plná automobilových a motocyklových veteránů – str. 26

Z jedné akce do druhé...

Je to jak před pár dny, když jsme na začátku dubna otvírali hradní sezónu s Kryštofem Harantem. Byla hrozná zima, ke sněžení to nemělo daleko a najednou lupho, ony už pomalu začínají letní prázdniny. Stihli jsme toho na hradě už docela dost. Zahájili jsme turistickou sezónu, od jejího začátku už provedli víc jak pět tisíc návštěvníků, užili si vyprodaný koncert skvělých akordeonistů z Czech accordion ensemble, otevřeli výstavu pražských grošů, uvedli Vodnickou pohádku šermířů z Rego Vrchlabí, mateřská škola odzpívala na nádvoří hradu dva krásné koncerty, Daniela Coganová nám vysvětlila, jak to bylo s prvním osídlováním území okolo Pecky, představila dokument, na kterém je poprvé v historii Pecka písemně zaznamenána, její kolega Roman Sirovátka zase představil 3D model podoby hradu ve třináctém století.

(pokračování na straně 6)

Čas je neúprosný...

Vážení spoluobčané,

čas je neúprosný, vstupujeme do druhé poloviny roku 2022, děti mají před sebou dva měsíce prázdnin, dospěláci plánují dovolenou a všichni doufáme, že všechno zlé brzy skončí...

V loňském roce jsme si připomínali dvě významná výročí – 400 let od neblahé události na Staroměstském náměstí, kdy 21. 6. 1621 zde byl popraven s dalšími 26 pány Kryštof Harant, a 100 let od převodu hradu Pecka z vlastnictví Trauttmansdorffů do majetku městečka Pecka.

I letošní rok je pro nás významný, připomínáme si 700 let od první písemné zmínky o Pecce. Dokument objevila PhDr. Daniela Coganová – tzv. jindřichohradecký zlomek kvaternu zemských desk půhoných, 1316–1325. Sbírka Národního muzea – Knihovna Národního muzea, VIII B 14, p. 97. Během roku jsou připraveny kulturní, sportovní a vzdělávací akce, které toto výročí připomenou.

Letní sezóna na Pecce je již tradičně pestrá a nabízí nám široké možnosti výběru. Na výběr máme akce na hradě, v legionářském muzeu, v cukrárně nebo v kempu, nabídka programů je rozmanitá, každý si jistě vybere.

V letošním roce jsme žádali o dotace na rekonstrukci místní komunikace k novým domům ve Lhotě u Pecky, na přístavbu kulturních stánků ve Vidonicích a ve Lhotě, ale bohužel do dnešní doby nemáme oficiální stanovisko ministerstva, zda peníze dostaneme.

Rozhodnutí o přidělení dotace z Ministerstva kultury jsme obdrželi na pokračování prací na obnově historického zdiva hradu, které bude provádět Stavební společnost Žižka s.r.o. ze Dvora Králové na zá-

kladě výběrového řízení a restaurátorka paní Renata Poláková dokončí restaurování Mariánského sloupu na náměstí.

V polovině července začnou práce ve Lhotě na kabelizaci nízkého napětí v režii firmy ČEZ a při této příležitosti provede firma Pavla Nezbedy rekonstrukci veřejného osvětlení.

Netrpělivě čekáme na finální podobu změny č. 1 územního plánu a územní studie Lhota. Jakmile tyto důležité dokumenty budou dokončeny a schváleny, budeme moci pokračovat v projektových přípravách stavebních pozemků ve Lhotě.

Snažíme se pečovat o zeleň na Peckovsku, náměstí nám od jara postupně rozkvétá, lípy v obcích byly prořezány, díky našim zaměstnancům technických služeb máme pěkně udržovaná veřejná prostranství i hřbitovy.

Rada i Zastupitelstvo městyse Pecka opět schvalovalo rozdělení finančních prostředků neziskovým organizacím. Jsme rádi, že můžeme podpořit úsilí lidí v našich obcích a podílet se alespoň finančně na akcích a programech pro naše spoluobčany všech věkových kategorií.

Děk patří všem, kteří věnují spoustu svého volného času pro pobavení nás všech.

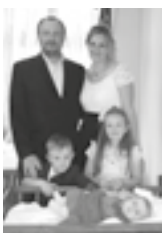
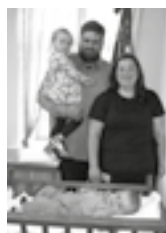
Velké poděkování patří i všem, kteří nám nezištně pomáhají zvelebovat veřejná prostranství v blízkosti svých nemovitostí. Moc si toho vážíme.

Na závěr bych vám všem chtěla popřát krásné léto, spoustu zážitků, žádné pohromy a načerpání energie, sil a optimismu.

Hana Štěrbová

Vítání občánků

V sobotu 21. května se uskutečnilo vítání občánků. Slavnostní akt proběhl v zasedací místnosti Úřadu městyse Pecka za přítomnosti členů sboru pro občanské záležitosti. O hudební doprovod a přednes básní se postaraly děti ze ZŠ Pecka.

Vítání byli tito občánci:

Čepek Petr z Pecky
Šulcová Dorota ze Staňkova
Ordán Jakub ze Lhoty u Pecky
Adamec Tadeáš z Pecky
Mariak Sebastián z Pecky
Mazáč Sebastián z Pecky
Samková Eliška z Bělé u Pecky
Hutníková Monika z Kalu
Poláková Edita z Pecky

Přejeme pevné zdraví a pohodu.

Dovolená

Jiří a Jana jsou manželé již patnáct let. Mají čtyři děti. Jiří je hodný manžel, který pečuje o svou rodinu. Každou neděli chodí do kostela a jakákoli nevěra u něj nepřichází v úvahu. Loni o prázdninách Jiří sehnal pro svou rodinu výhodně poukaz na třítydenní dovolenou v hotelu u moře v Řecku. Ale co se nestalo. Firma, kterou Jiří vlastnil, dostala mimořádnou zakázku a on musel být v práci ještě týden po odletu ženy a dětí k moři. Byl doma sám. Za tu dobu si mimo jiné uvědomil, že jeho manželství po těch patnácti letech jaksi zevšednělo a že on sám se chová často sobecky – k ženě i k dětem. Když přijde z práce, sedne si k počítači nebo jde na ryby. Také svoji ženu občas kritizuje, vyčítá jí různé drobnosti a občas jí zatěžuje problémy z práce. Zkrátka Jiří se nechová, jak by se chovat měl a také jak by se chovat jako manžel chtěl. A tak se vydal po týdně za svou rodinou k moři s předsevzetím, že tam bude milým a klidným manželem a laskavým otcem svých dětí, a to bez jakýchkoli nároků pro sebe a hlavně bez poznámek na adresu své ženy Jany.

Když mu po příjezdu do hotelu vyšla jeho žena naproti, řekl jí: „Ten nový žlutý svetřík ti ale sluší, Jano.“ Jana tím byla překvapena, ale také trochu zmatena. Něco takového jí už Jiří dávno neřekl. „Děkuji...“, odpověděla potěšeně. Po dlouhé cestě si chtěl Jiří vlastně trochu odpočinout a něco si přečíst. Ale Jana navrhla, že se půjdou spolu projít na pobřeží. Jiří už už chtěl říct „ne“, ale pak si uvědomil, že tu byla celý týden s dětmi sama a že si tedy potřebuje popovídat s někým dospělým. Procházeli se poblíž pláže a děti zatím pouštěly draky. Další den šel Jiří s Janou do muzea mušlí. Muzea tedy vůbec v nemiloval a mušle ho nezajímaly, měl ale radost, když viděl, s jakým zájmem si Jana mušle prohlíží. Příští večer byli od známých z hotelu pozváni na společnou večeři. Jana jako vždy potřebovala spoustu času, aby se upravila. Už chtěl něco říct, ale raději držel jazyk za zuby. I když na večeři přišli pozdě. Následující večer byla v televizi volba mezi fotbalovým zápasem a rodinným

seriálem. Avšak on sám přepnul na rodinný seriál a neodešel nabručeně do vedlejšího pokoje. Ostatně, seriál nebyl vůbec fádni a kýčovitý, a když pozoroval, jak se Jana baví, měl z toho radost. Když Jiří objevil na internetu článek o archeologii, hned na to Janu upozornil. Ona totiž měla o tyto věci zájem a dal jí článek přečíst. A tak mu dovolená přinesla zotavení i radost. Jiří s Janou strávili čtrnáct dní bez kanceláře, zaměstnání, telefonování a řešení problémů, jenom spolu oni dva a děti.

Jenže večer posledního dne dovolené se na Jiřího Jana podívala tak smutně a vážně, že se jí musel zeptat: „Co je ti, Jano?“ – „Jiří, ty víš něco, co já ještě nevím.“ – „Jak to myslíš?“ – „No, vždyť víš, jak mně nebylo před třemi týdny dobře a vezl jsi mě k lékaři na vyšetření. A po mně jsi šel do ordinace pro léky. Byls tam nějak dlouho. Lékař ti něco řekl, vid'? Mám nějakou vážnou nemoc? – Byl jsi ke mně tyto dva týdny tak milý...“ – „Ne,“ odmlčel se Jiří, „doktor nic neříkal, jen měl nějaký telefon a nechal mě čekat.“

Ten poslední večer zakončil Jiří s Janou procházkou u moře. Rodina pak šla spát, ale Jiří usnout nemohl. Musel přemýšlet. Po návratu z dovolené zašel Jiří – bez vědomí své ženy – k jejímu lékaři a důkladně se vyptal na její zdraví. Měl velkou radost, že je vše v pořádku. Ke své ženě byl ale od té doby daleko pozornější, víc jí pomáhal a také jí začal častěji nosit květiny. A Jana už věděla, že to není proto, že by byla nemocná, ale že Jiří je prostě jiný.

Nastala doba dovolených, prázdnin a odpočinku. Lidé touží po velkých zážitcích, slunných plážích a horských hřebenech. Někdy to vše za pár korun, jindy za desítky tisíc. Jiřímu v našem příběhu dovolená pomohla nejen obnovit síly, ale také jeho manželství. Nevím, kolik stál tehdy pro šestičlennou rodinu poukaz na třítydenní dovolenou v hotelu u moře, ale vím, že Jiří této investice nikdy nelitoval.

S přáním hezkých dnů odpočinku

Antonín Brychta, administrátor farnosti

Nová monografie o P. Štemberkovi

Kniha s názvem Nejvyšší oběť, věnovaná životu a odkazu peckovského rodáka a posledního lidického faráře P. Josefa Štemberky, vyšla čerstvě v Karmelitánském nakladatelství. Autorem je historik František Kolouch. Kniha je k dostání v kamenných i on-line knihkupectvích.

Karel Reimont

– malíř Pecky a Peckovska

Jeho obrazy zdobí nejednu domácnost nejen v Pecce, ale i v širokém okolí. Jeho portrét Kryštofa Haranta visí na čestném místě hned v první místnosti expozice hradu. Co ale víme přímo o autorovi, malíři Karlu Reimontovi?

Narodil se 6. října 1901 manželům Janu a Františce Rejmontovým v domku čp. 28 v Pecce. Brzy se u něj, stejně jako u jeho staršího bratra Jana (narozen 1896, v dospělosti používal umělecké jméno Jan Raimund), začal projevovat výtvarný talent. Po absolvování obecné školy v Pecce ho dále rozvíjel. Učil se a zkušenosti sbíral v různých malířských ateliérech, nejprve v Praze, poté v Olomouci. Po návratu do Pecky zahájil svou dráhu malíře na volné noze. Na počátku ještě společně s bratrem Janem pod hlavičkou Ateliéru pro kresbu a malbu bratří Rejmontů, posléze samostatně – po vážné roztržce spolu bratři do konce života nemluvili.

Malíř Karel Reimont s rodinou na hradě, 30.–40. léta

Krom volné tvorby bylo Reimontovým hlavním zaměstnáním retušování fotografií a barvotiskové domalovávání fotografických zvětšenin pro novopacký fotografický ateliér Františka Háka. Zde se také seznámil se svou budoucí ženou Bertou Geisslovou, která v ateliéru pracovala. Vzali se v roce 1928, o rok později se jim narodila dcera Přemyla a v roce 1933 syn Vladislav.

Tvůrčí podmínky Karla Reimonta (a ostatně i jeho bratra Jana) nebyly jednoduché. Bratři zdědili každý polovinu domku čp. 28 v podhradí. To znamenalo, že každý i s rodinou obýval jedinou místnost.

Karlovi připadla polovina domu směrem k náměstí. Tady žila rodina svůj každodenní život, jedla i spala, a tam také mistr pracoval. „Malířský stojan měl otec v levém rohu místnosti u okna. Poměrně dlouho, až do války, jsme neměli elektrinu, takže si při práci svítil tzv. punčoškovou lihovou lampou. Maloval olejovými barvami, které v místnosti stále voněly. Pamatuji, jak hotové obrazy ještě přestříkával fixírkou. Štětce pak vymýval venku za domem terpentýnem. To mu trvalo. Klidně půl hodiny i víc. Pokud to šlo, maloval na plátno. To ale za války nebylo k sehnání, a tak používal silnější karton,“ vzpomíná malířův syn Vladislav.

Dílo Karla Reimonta je do velké míry určováno nutností malovat na zakázku. V počátcích své umělecké dráhy sice vyzkoušel různé techniky a pokoušel se zřejmě i o ilustrace knih, nakonec ale převážily obrazy dle objednávků – od portrétů a květinových zátiší přes obrazy svatých až po zachycení zdejší krajiny, zejména Pecky, městečka i hradu. Právě jako krajinář vynikal Karel Reimont nejvíce a je zjevné, že Pecka a Podkrkonoší byly jeho srdeční záležitostí – maluje jistou rukou a pečlivě i v detailu. V roce 1936 měl na hradě velkou autorskou výstavu – jeho obrazy zaplnily všechny tehdy zpřístupněné místnosti, tj. téměř celé přízemí. Další prezentace své tvorby se ale už bohužel zatím nedočkal.

Cesta k hradu (uhel)

Hrad z Popluže, 50. léta

Uživit se jako umělecký malíř nebylo snadné. Reimontovi si tedy přivydělávali také mandlováním a Karel Reimont ještě hrával se svou „šumařskou kapelou“ – po válce pravidelně v sezoně o sobotách na hradě na Veselce, příležitostně také v hostincích a restauracích i mimo Pecku. Kapela byla pětičlenná a krom Karla Reimonta, který hrál první housle, v ní působil i tehdejší kastelán Jaromír Rychtera coby hráč na mandolínu.

Po roce 1948 nastaly nové pořádky. Karel Reimont musel svou živnost uměleckého malíře ukončit a najít si nové zaměstnání. Od roku 1953 pracoval jako listonoš pro Pecku a okolí (mimořádně, listonošem byl i jeho otec). Pamětníci vzpomínají, že dopisy rozvážel na kole a za špatného počasí oblékal černou poštáckou pelerínu.

Z období padesátých a šedesátých let se také zachovala řada črt podkrkonošských chaloupek, které jsou dnes velice cenné i z etnografického hlediska. Reimont je zachycoval na svých „poštáckých“ objížďkách okolních vesnic. Črty

pořizoval do skicáku přímo na místě černým uhlem nebo barevnými pastely. Podle zájmu pak některé využíval jako předlohy pro olejomalby. Krom chaloupek byl jeho nejčastějším tématem hrad a okolní krajina. Maloval až do konce života s výjimkou posledních dvou let, kdy už mu dostatečně nesloužil zrak. Zemřel 25. září 1982 – právě před čtyřiceti lety.

Malíř Karel Reimont je zřejmě nejvýznamnějším malířem Peckovska – malířem i dle profese – a patří mezi ty peckovské rodáky, jimiž se můžeme pyšnit.

Kromě známého portrétu Kryštofa Haranta je ve Sbirce soudobé dokumentace na hradě Pecka uloženo i několik jeho skic uhlem. Mnohé práce uchovává rodina jeho syna Vladislava Reimonta a řada obrazů je v soukromém vlastnictví. Bylo by skvělé připomenout si opět po letech tohoto našeho malíře větší výstavou – třeba při příležitosti 50 let od jeho úmrtí. K letošnímu menšímu výročí se jedná s rodinou o drobnější výstavě ve vstupní chodbě hradu.

Věra Kociánová

Víte, že...

Portrét Kryštofa Haranta z konce 40. let, který visí od roku 1999 v hradní expozici v někdejší Harantově pracovně, vytvořil Karel Reimont na zakázku hned ve třech exemplářích. První byl pro hrad. Druhý byl určen pro peckovskou záložnu a léta visel na poště. Třetí si objednal podnik Tiba. Kde se nacházejí tyto další dva obrazy, ale dnes nic nevíme.

-vk-

Výstava Karla Reimonta na hradě v roce 1936

Foto: Archiv Vladislava Reimonta

Z jedné akce do druhé...

(poračování z titulní strany)

Užili si den plný historických soubojů a tanců při Šermířské Pecce. Než vyjde tohle číslo Listů Peckovska, budeme za sebou mít i festival hudby a divadla Pecka 2022, divadelní pohádku peckovského Smajlíku, koncert jazzového trumpetisty Laca Decziho a možná i první promítání letošního letního kina na hradě. Rozhodně tím nekončíme. Hned o prvním prázdninovém víkendu dorazí na hrad šermíři pražského Sinistru, svůj týdenní pobyt zakončí tradičně oblíbenou ohňovou show v sobotu 9. července. Hned ten další týden na hradě zahájíme letošní sochařské sympozium, jeho tématem budou opět cesty Kryštofa Haranta a na jejich motivy vzniknou další čtyři umělecky ztvárněné lavičky. Doprovodným programem sochařského týdne budou i dvě divadelní představení – Zadlužená princezna v podání Divadla Lůza a Mackbetha sehraje divadelní spolek OLDSTARS.

Každoroční zastavení bude mít na hradě i festival Podkrkonošské hudební léto, kdy v rytířském sále rozezní housle Ludmila Pavlová a na vibrafon ji doprovodí Štěpán Hon a básnickým slovem Jaromír Typlt. Ve středu 27. července a 17. srpna nás čekají další dvě promítání letního kina a mezi to se vklíní ještě druhý ročník Cestovatelské pocty Kryštofu Harantovi, festivalu cestovatelů. Pak na Pecku dorazí pouť a bude po prázdninách. My utřeme pot z čela a budeme se těšit na podzimní klidnou část roku.

Po dvou letech opět budou pokračovat na hradě také větší stavební práce. V prostoru nejstarší části hradu okolo hradní studny se bude nově spárovat zdivo. Opravné práce provoz hradu ve větší míře zásadně neomezí.

Těšíme se na vás při návštěvě nebo nějaké kulturní akci.

Honza Murdych

Program na léto:

červen	28. Laco Deczi a Celula New York (koncert)
	29. Vyšehrad: Fylm (letní kino)
červenec	2.-9. Sinister na hradě Pecka (šermíři)
	9. Ohňová show
	15.-24. Sochařské sympozium Dálky 2022
	15. Zadlužená princezna (Divadlo Lůza)
	16. Zadlužená princezna (Divadlo Lůza)
srpen	16. Poezie vibrafonu – L. Pavlová + Š. Hon (koncert)
	17. Mackbeth (divadlo OLDSTARS)
	27. Promítání letního kina
	13. Cestovatelská pocta Kryštofu Harantovi (festival)
	17. Promítání letního kina
	26.-28. Pouťová Pecka

Rok utekl jako voda, čekáme na prázdniny, dovolenou...

Milí spoluobčané, čtenáři Listů Peckovska. Dovolte nám v krátkosti přiblížit poslední měsíce školního roku, který má nyní už své velké prázdniny a většina dětí tráví čas se svými rodiči, prarodiči doma, na výletech, za hranicemi či v krásných koutech naší země.

Dva poslední měsíce ve školním roce, bývají více naplněny rozličnými aktivitami, které zpestřují běžné dny v mateřské škole. Co se stalo u nás? Tak třeba proběhl zápis do mateřské školy na nový školní rok, při kterém bylo přijato celkem 11 dětí. Předškolní děti se byly podívat na své budoucí působiště a na vyučování v 1. třídě. Pro širokou veřejnost jsme na nádvoří hradu připravili koncerty Zpíváme si pro radost, kterými jsme snad všechny přítomné potěšili. Ukončili jsme plavecký výcvik, do kterého bylo zapojeno celkem 42 dětí z celé mateřské školy. Za své plavecké dovednosti byly děti odměněny velikánskou pochvalou od plavčků, dostaly Mokré vysvědčení a malou sladkost. Malé i velké děti si vyzkoušely jízdy na koloběžkách, odrážedlech. Zdatní sportovci měřili své síly s ostatními kamarády z jiných mateřských škol na 17. ročníku Olympiády MŠ

Novopacka (čtete na jiném místě Listů), malé děti sportovaly na školním hřišti ZŠ. Během posledních měsíců jsme mohli v MŠ zhlédnout několik divadelních představení. Bylo u nás divadlo Pernštejni, Bublifuk se svými pohádkami. Úplný konec měsíce června patří zejména předškolním dětem. S nimi se musíme nadobro rozloučit a popřát jim šťastnou cestu za dalším poznáváním. Tato akce a společné ukončení školního roku všech dětí i rodičů proběhne až poslední týden v měsíci červnu. S jeho průběhem vás ale můžeme seznámit až v dalším vydání Listech Peckovska.

Milí čtenáři, dovolte mi, abych vám popřála hezké léto, hodně odpočinku, dětem co nejvíce příjemných slunečních dnů a pěkných zážitků z prázdnin. Svým kolegyním děkuji za odvedenou práci a přeji jim dostatek času na regeneraci před vstupem do dalšího školního roku. Mějte se hezky neboli fanfárově a za nějaký ten měsíc zase na stránkách Listů na viděnou.

Za MŠ Jana Murdychová, ved. učitelka

V následujících článcích se více dozvíte o některých našich aktivitách.

Hrajeme si nejen s kostkami, autíčky, panenkami, ale...

... při vzdělávacím procesu s dětmi používáme moderní interaktivní pomůcky. Pomocí nich si děti rozšiřují již získané vědomosti, poznávají nové věci, učí se zacházet s technikou a především se učí vzájemné spolupráci a domluvě při řešení připravených úkolů.

Pro naše děti učení=hraní s interaktivními pomůckami není žádná neznámá, spíše naopak. Děti umí samy naprogramovat včelku Bee-bot, pracovat s interaktivním vajíčkem (mikroskopem), či používat různé funkce na interaktivním panelu Prowise. Ovládají mluvící skřipce a po jejich vyslechnutí mohou jít plnit připravená zadání. O tom všem děti přesvědčily nejen paní učitelky, ale i Naši televizi (www.nasetelevize.cz) při projektovém dnu Les očima dětí, který jsme měli na začátku měsíce května.

Motivační příběh o Aničce a Kryštůfkovi děti zavedl do lesa, který obklopuje naši krásnou Pecku. Děti měly za úkol poznat podle zvuků lesní zvěř, naprogramovat včelku Bee-bot tak, aby došla k danému obrázku se správnou počáteční hláskou či najít a spočítat oříšky pro veverku.

Na řadu přišla i těžká úloha nejen pro chlapce – stavitele, ale do práce se s vervou pustily i holčičky.

Měly postavit z klacíků mraveniště a ze šišek cestu pro neposedného mravence (Bee-bot). Dalším úkolem bylo najít v mechu schovaný brouček. Děti ho našly pomocí interaktivního mikroskopu připojeného na All in One. Na závěr děti pracovaly i s interaktivní Albi tužkou, když sestavovaly puzzle s lesní tematikou

Pro děti máme připravené různé oblasti, ve kterých mohou pracovat s těmito interaktivními pomůckami – Jaro, Masopust, Velikonoce, Podzim, Hospodářská zvířata, Pohádkové postavy... Děti se na tuto práci vždy těší a ona je vhodným doplňkem každodenní práce s dětmi. A toto je jen střípek z toho, co naše předškolní děti zvládnou s programovou technikou.

Nejen předškolní děti, ale i děti mladšího věku mají k dispozici interaktivní tabuli a jednoduché programy, kde mohou pod vedením učitelek pracovat a rozšiřovat si svoje dosud dosažené znalosti.

Chtěli bychom i v dalším školním roce navázat na letošní úspěšnou práci v této oblasti a doplňovat vybavení školy dalšími interaktivními pomůckami.

Veronika Zahradníková, uč. MŠ

Sportovní napětí do poslední chvíle...

Po dvou covidových letech se v letošním školním roce mohla uskutečnit Olympiáda mateřských škol Novopacka na Letním stadionu v Nové Pace. Dne 3. června se sešly na ploše stadionu děti z 13 mateřských škol z blízkého, ale i vzdálenějšího okolí (MŠ Husitská, Školní, Brána z Nové Paky, Horní Kalná, Dolní Kalná, Jilemnice, Vidochoh, Levínská Olešnice, Mříčná, Roztoky u Jiernice, Studenec, Ostroměř a Pecka) se svými učitelkami. Během dopoledne měřily své síly v běhu na 40, 300 metrů, ve skoku do dálky a v hodu míčkem.

Peckovskou mateřskou školu reprezentovalo 11 dětí – 4 chlapci a 7 dívek (Bäumelt Tomáš, Bäumelt Štěpán, Novotný Jakub, Svoboda Sebastián, Bergerová Filipa, Buriánková Štěpánka, Jindrová Karolína, Murdychová Josefína, Pukšová Kristýna, Vočková Markéta, Zvercová Tonička). Než jsme ale mohli na závody vyrazit, čekaly děti téměř každodenní tréninky na školním hřišti či v tělocvičně základní školy. Po třítydenním trénování přišel den D a my se vydali s dětmi na sportoviště. Po potřebných oficialitách a slavnostním zahájení se začalo soutěžit. Všem dětem přálo pěkné slunečné počasí a i povzbuzování diváky dávalo závodům tu správnou atmosféru. Po skončení závodů si děti došly na vydatný oběd, který jim zajistil pořadatel v Základní škole Komenského. Po návratu zpět na sportoviště nás čekalo už jen vyhlášení celkových výsledků soutěžení, vyhlášení nejlepších jednotlivců v jednotlivých disciplínách a vyhlášení nejúspěšnější mateřské školy.

Na medailových místech se umístily z naší MŠ tyto děti: Tomáš a Štěpán Bäumeltovi – běh a hod míčkem, Filipka Bergerová – běh 40 m, Markétka Vočková – běh 40 m a Kristýnka Pukšová – hod míčkem.

Při vyhlašování nejlepších mateřských školek to nebylo vůbec jednoduché. Protože se vyhlašovalo umístění mateřských škol od posledního místa, bylo vyhlašování pro nás dost napjaté. Na které pozici asi budeme jmenovaní, jaké získáme umístění...? To probíhalo v hlavách všech našich závodníků, paní učitelek a i našich příznivců – rodičů, kteří přijeli své děti v soutěžení povzbuzovat. No a na konec to dopadlo tak, že hlasatelka vyhlásila naši mateřskou školu až jako poslední.

Což znamená:

1. místo získala Mateřská škola Pecka

První pocity po zaznění jména naší školy se dají dost těžko popisovat. Hezké, krásné, nádherné, pro nás fantastické a do dalších let povzbuzující. Již jednou se naši MŠ podařilo umístit na celkovém prvním místě. Poděkování si zaslouží všichni naši malí sportovci, kteří se závodů zúčastnili a získali medaili, ale i ti, kteří svými získanými body za své sportování přispěli k celkovému krásnému umístění naší mateřské školy.

Batoh, pláštěnka, svačina...

To jsou nezbytné věci, které děti potřebovaly s sebou na celodenní výlet na Benecko – na rozhlednu Žalý, vysokou 18 metrů. V pondělí 13. června 2022 šly večer doma brzy spát, aby je po ránu mohl autobus zavézt na centrální parkoviště na Benecku. Odtud již „po svých“ děti absolvovaly předem naplánovanou trasu. Cesta vedla po Benecké přírodní stezce, ke které se připojovala stezka Luftákova. Děti plnily úkoly na hravých a naučných panelech – poznávaly lesní zvěř a jejich mláďata, stopy, přiřazovaly lesní plody ke stromům či keřům, na obrázcích poznávaly ptactvo, snažily se určit, které houby jsou jedlé... Po turistických značkách a podle obrázků s Křemílkem a Vochomůrkou jsme dorazili až k rozhledně Žalý. Po vydatné svači-

ně a malém odpočinku jsme po skupinách vystoupali po 89 schodech až na vrchol rozhledny. A co nás tady čekalo? Nádherný rozhled na všechny světové strany. Viděli jsme Sněžku, Černou horu, vesnice, města, louky, pole, kopce porostlé stromy. Paní učitelky našly na obzoru a dětem ukázaly směr, kde se vypíná Ještěd, Bezděz, hrad Trosky či Zvičina. Počasí nám přálo po celý den. Na zpáteční cestě jsme se zastavili u obřího trpaslíka Vejrala a na chvíli si odpočinuli v jeho velké posteli. Pak už nás čekala zpáteční cesta s několika úkoly zpět na parkoviště. Vrátili jsme se ke svému autobusu a ten s námi ujížděl zpět za rodiči do Pecky. Výlet se vydařil, všichni zdraví došli.

Jana Murdychová

Turistický den 4. a 5. ročník

Ve čtvrtek 2. června byl pro žáky čtvrtého a pátého ročníku ve znamení turistického dne. Všichni jsme společně vyrazili od školy, kde byl start a cíl celého pěšího výletu. Nejprve jsme se vydali přes koupaliště směr Kazabrud. Tady jsme společně posvačili a pak už začala další část našeho výletu – stopovaná. Nejprve přichystali úkoly čtvrtáci pátákům, stopovanou je dovedli až k bývalému větrnému mlýnu v Borovnici. Následně se role obrátily a pátáci zbytek týmu dovedli k současnému větrnému mlýnu, který je krásně zrekonstruovaný. U mlýna přišel na řadu oběd od maminek. Posilnění jsme se vydali na cestu zpět ke škole. Celému výletu přálo krásné počasí. Všichni si odnášíme nové zážitky z krásných míst našeho okolí.

Sabina Machková

Dopravní hřiště Nová Paka

V úterý 14. června se žáci vydali na dopravní hřiště do Nové Paky. Protože se všichni dostali do věkové hranice deseti let, byl cíl našeho společného výletu jasný, získat řidičský průkaz cyklisty. Na dopravním hřišti si žáci ověřili své teoretické znalosti u testů a následně je čekalo vyzkoušení nabytých vědomostí v praxi. Každý osedlal své kolo a vydal se na připravené hřiště plné dopravních značek a zapeklitých dopravních situací. Na zhodnocení jízdy malých cyklistů se také přijela podívat paní policistka, které bedlivě sledovala dodržování dopravních předpisů. A i přes malé dopravní prohřešky si většina vedla na výbornou. Po úspěšném zvládnutí obou částí získali žáci vytoužený řidičský průkaz. Věříme, že získané zkušenosti brzy vyzkouší v praxi. Teď už jistě ví, jak jezdit bezpečně a neohrozit tak sebe, ani ostatní.

-sm-

Modelování ve 3D *projektový den*

V pátek 3. června měli zájemci z řad žáků 7., 8. a 9. ročníku možnost seznámit se s modelováním ve 3D pomocí programu SOLID. Ten je volně stažitelný pro nekomerční účely.

Na školní počítače v počítačové učebně žáci začali podle pokynů stahovat program SOLID. To bohužel trvalo velmi dlouho. Škola má slabé internetové připojení, které nám stále více komplikuje život. Než se program stáhl a nainstaloval, tak si žáci prohlédli ukázky hotových modelů a ukázky způsobů práce s programem. Pak už nastala přímá práce v programu podle pokynů a za pomoci lektora.

Některé uložené výtvary bude možno vytisknout na 3D tiskárně.

Rozhodně ale musíme řešit odpovídající připojení na internet.

Alena Müllerová

Jak se z prvňáčků stali čtenáři

Bylo nebylo... jako v pohádce se z 13 dětí, které před necelým trokem přišly do 1. třídy, stali malí čtenáři. Předcházela tomu spousta práce, odhodlání, snahy, píle a nadšení. A to se dětem opravdu vyplatilo. Stali se z nich čtenáři, kteří si sami přečtou každou zprávu, nápis a samozřejmě i pohádku. Ty mají děti ze všeho nejraději. Společně s příběhy o dětech a o zvířátkách nás pohádky doprovázely celý školní rok. Každé ráno jsme si začali čtením nějakého dobrodružství na pokračování. Děti se předháněly, kdo dřív přinese knížku, kterou budeme číst. Pravidelně jsme chodili také do místní knihovny, kdy paní knihovnice měla vždy pro děti připravené zajímavé úkoly a stále nové knížky. Ze začátku si je děti hlavně prohlížely a vybíraly si je podle obrázků, ale ke konci školního roku je zajímal už také název knihy.

To, jak se děti za celý školní rok naučily číst, přesvědčily všechny, kteří se na ně přišli podívat ve středu 15. června. Celé dopoledne se již netrpělivě těšily na odpoledne, až přijdou maminky, tatínkové, sourozenci, babičky a dědečkové na největší slavnost prvňáčků a tou je Pasování na čtenáře.

Po přivítání básničkou Dobrý den, dobrý den, dneska máme hezký den děti zazpívaly písničku Prší, prší a z písmenek, která pršela, poskládaly větu, přednesly básničky, které se učily jako nejdříve, když poznávaly první písmenka v Hravé abecedě. Zazpívaly písničku Abeceda s písmenkem podle svého jména. Potom navzájem o sobě přednesly básničky. Všechny

básničky vypovídaly jen to nej... nej... nej... o každém z nás.

V druhé části se děti převlékly do kostýmů zvířátek, rodiče se zatím podívali na prezentaci fotografií z průběhu celého školního roku. Natěšené děti zahrály pohádku O rukavičce. V té se postupně všechna zvířátka zabydlela do té doby, než se lekla medvěda a schovala se před ním. Ale medvěd byl moc hodný a zavolal zvířátka zpět, protože v rukavičce našel písmenka a pohádky. A tyto pohádky děti potom přečetly a předvedly, jak se naučily číst. Všem se to moc, moc povedlo a za odměnu je paní knihovnice Lenka Knapová převtělná do Písmenkové královny ze Slabikářova společně s komtesou Janičkou slavnostně opravdovým rytířským mečem pasovala na čtenáře. Připnula jim stužku čtenáře a předala průkazku do knihovny. Dětem k úspěchu popřála paní ředitelka Věra Pavlová a věnovala jim knížku, vydanou speciálně k slavnosti pasování. Samozřejmě nechyběla gratulace paní starostky Hany Štěrbové, od které děti dostaly pamětní list. Na závěr děti přečetly čtenářský slib, ve kterém slíbily, že se budou o knížky pečlivě starat a budou si jich vážit, protože knihy jsou pro zábavu i pro učení. Všechny děti potom také slib podepsaly. Svoje vystoupení končily slovy „Mámo, táto, mějte radost, já už UMÍM ČÍST!“

Potom děti v doprovodu rodičů odešly do knihovny, kde na ně čekalo malé občerstvení a první vypůjčení knížky na svoji vlastní průkazku.

Monika Rejlová, Sabina Machková

Turistický den na Staropackých horách

Ve středu 8. 6. jsme se s druháčky vydali brzy ráno autobusem do Staré Paky. Nikdo nezaspal, takže jsme všichni dojeli na nádraží do Staré Paky, odkud jsme započali naši turistickou výpravu s tajemstvím. První zastávka nás zavedla do místní Topy, výroby dřevěných kostek. Děti si mohly prohlédnout, jak se zpracovává dřevo na pile, než se z něho stane kostička. Strom roste kolem šedesáti let, na pile se nařeže a nechá se rok vyschnout. Pak se z něho nařežou hranoly a teprve potom se odřezávají kostky. Taková kostka nesmí mít suk ani jiný kaz. Pak se kostky naskládají k sobě do požadované velikosti a začnou se na ně lepit obrázky, které se potom musí nařezat zase na jednotlivé kostky, jedna sada kostek projde rukama šestkrát, než jsou všechny strany polepené, pak nastává kontrola, balení do krabic a expedice. Po prohlídce děti měly možnost si na čtyři kostky namalovat obrázek, který si pak mohly skládat. Mnoho dětí tato voňavá výroba oslovila a spousta z nich by v dospělosti chtěla tuto práci dělat.

Po svačince jsme vyrazili po žluté turistické značce přes Staropacké hory do Nové Paky. Počasí nám přálo a nám se šlo pěkně. Cestou jsme se zastavili na pár chvil v lomu Hvězda, kde nám místní sběratel kamenů ukázal svou sbírku. Po příjemném zastavení jsme pokračovali dál, až nad Podlevín. Tam se děti posilnily a vyrazili jsme k překvapení. Mělo tu být spadlé letadlo, tedy památník spadlého letadla z roku 1988. U křídla jsme se vyfotili a vyrazili směr Nová Paka. Protože jsme si pospíšili, v Nové Pace jsme si stihli nakoupit v cukrárně dobroty. Autobus jsme nezmeškali a utápané děti byly rády, že sedí a že je autobus odveze do Pecky na oběd. Den jsme si užili, už se těšíme na další cestování, snad s námi pojedou i ti, kteří byli teď nemocní, ti, na které jsme cestou vzpomínali.

Lenka Kupková, Martina Suchardová

Výlet 5. třída

Ve čtvrtek 16. června jsme se vypravili autobusem do Staré Paky a odtud pak vlakem na zastávku Malá Skála u Turnova. Ze železniční zastávky jsme šli procházkou na Pantheon Malá Skála, kde jsme prolézáním zbytků skalního hradu strávili asi hodinku. Poté jsme posvětili na vyhlídce a vydali jsme se zpět do Malé Skály.

V půjčovně koloběžek na nás již čekaly rezervované koloběžky. Vyjeli jsme po stezce do Dolánek, kam jsme asi po hodině zdárně dorazili. V kempu jsme si

odpočinuli, posilnili jsme se svačinkami, akční jedinci se ještě vyblbnuli na prolézačkách a vydali jsme se na zpáteční cestu. Po vrácení koloběžek jsme se stihli ještě zchladit ve studené Jizeře a už nás čekala pouze cesta zpět domů.

Výlet se nám vydařil. Počasí nám nakonec i přálo, ohlašované bouřky nás minuly a také výprava na koloběžkách skončila bez úhony.

Jana Morávková

Vodácký výcvik 2022

Zpět jsme se vrátili nadšení a plní dojmů. A taky příjemně unavení. Náš vodácký výcvik s instruktory Petrem a Jindrou Kučerovými z Nové Paky stál totiž za to. Ani snad nevadilo, že jsme neušli tolik kilometrů, kolik jsme původně zamýšleli.

Ve čtvrtek 16. června jsme se sešli ve 4 hodiny před školou a ještě honem zkontrolovali, jestli máme spacák, karimatku, plavky a boty do vody – nutné to vybavení s sebou. To už se do kopce před školou řítily jejich starý, ale zachovalý autobus. Takový ten modro-bílý, co jsme ho vidali ve starých filmech. Za sebou připojený vleč plný kanoí. Začalo nakládání našich batohů nahoru na střešku a věřte nebo ne, všechny věci všech 26 žáků 7.-9. třídy a dvou statečných učitelů se na střešku opravdu vešly. Proč statečných? No, to máte tak... je to obrovská zodpovědnost. Na řece mají za děti odpovědnost instruktoři, ale ostatní čas je vše na učitelích. A uhlídat tolik pubertáků je docela výzva. Nám to za to ale stojí.

Svět z lodi totiž vypadá super. Řeka Orlice je z tábořiště v Týništi nad Orlicí, kde jsme přespávali ve stanech, více méně bezpečná. Široká a prý vhodná pro začátečníky. Byla, ale také nám nachystala pár překážek. Vrbičky, spadlý strom a taky mělčiny. Byli jsme ale rádi, že alespoň tento 7 km dlouhý úsek řeky Orlice bylo možné při nedostatku vody jet.

Ze začátku jsme byli takoví opatrní. To víte, naši nováčci si museli teprve osahat pádlo a zkusit uvést do praxe, co jim Jindra při školení říkal. Ono je to lehké, ale až když si to opravdu vyzkoušíte. No, zkrátka minimálně desetkrát se nám kanoe splašily a jejich posádky se cvakly. Některé i čtyřikrát. Bylo však vidět, jak se posádky více a více sehrávají, spolupracují a zkrátka učí, jak kanoe řídit a ovládnout.

A hlavně si vše užívají. Ve vestách, na kterých instruktoři trvají, se totiž do řeky padá dobře a bezpečně. A tak po každém pádu a vylití vody z lodě zase posádky nastoupily a jelo se dál. Druhý den jízdy, tedy v sobotu, při druhé plavbě stejným úsekem, jsme už byli mnohem rychlejší. A jen tři cvaklé lodě. No to byl úspěch!

Zároveň jsme zažili plno srandy při stavění stanů, volejbale i večerním táboráku s kytarou a zpěvem. O naše bříška se staral kuchař Míra a odřená kolena ošetřila zdravotnice Míša. Zkrátka tahle parta v čele s řidičem Zdendou, který celý ten stroj umí řídit, nám uchystala bezva vodácký výcvik. A za to jim patří velký dík.

Od nás učitelů putuje i velký dík vám všem žákům, kteří jste bojovali statečně a nevzdali se. Nakonec jste se na kánoích naučili jet. Ať už na pozici háčka vpředu, který je jako motor celé lodi, tak i na pozici kormidelníka, který lodi udává směr. Tak háčkové a kormidelníci, za rok zase Ahooooj!

Lucie Morávková, Libor Stuchlík

Třídní výlet šestáků

Ve středu 8. června se 6. třída vydala na sportovní třídní výlet na Malou Skálu. Jelikož jsme třída plná sportovců, tak jsme se nemohli výletu dočkat. Brzy ráno jsme jeli autobusem do Staré Paky a odtud vlakem přímo na Malou Skálu. Cestou jsme z okna vyhlíželi mraky a modlili se, aby nám nepršelo, protože předpověď hrála proti nám. Naštěstí nám bylo práno a celý den bylo krásné počasí. Přijeli jsme na místo a už spěchali na Žlutou plovárnu. Půjčili jsme si dva rafty, navlékli vesty, zabalili boty do odpadkových pytlů a nalodili

se. První minuty byly náročné, protože někteří z nás byli na vodě poprvé. Po prvním jezu, kdy většina členů jednoho raftu byla celá mokrá, jsme si ujasnili techniku a od té doby to šlapalo jako hodinky. V cíli jsme odevzdali rafty a už jsme pospíchali pro koloběžky, protože nás čekala ještě dlouhá cesta zpátky na Žlutou plovárnu. Síly ubývaly, ale dobrá nálada nám nechyběla až na Pecku. Věřím, že dětem se výlet líbil, a musím je pochválit za to, jaké sportovní výkony podaly.

Lucie Bilová

Školní výlet do Planetária a skanzenu v Krňovicích

Dne 2. června se vydaly na výlet tři třídy. Třídy – první, druhá a třetí – se ráno v osm hodin po svačince usadily do krásného výletního autobusu a zamířily směr Hradec Králové, kde jsme měli objednaný program v Planetáriu. Byl slunečný den, batůžky byly nabití voňavými svačinkami a nálada byla veselá. Na otázku: „Už tam budem?“ jsme mohli po hodině jízdy odpovědět: „Už jsme tu.“

Po příjezdu se děti krátce najedly v parku před planetáriem a pak už následoval program. Prosklené dveře nás pohltily a ocitly jsme se v chodbě plné vesmírných předmětů a vystavených instalací. Usadili jsme se v sále v pohodlných křeslech, která se dala sklápat. Nad námi se rozprostíral obrovský nebeský prostor. V tomto prostoru jsme mohli během projekce sledovat, jak se naše nebe mění, kde se nachází Měsíc a planety Merkur, Venuše, Země, Mars, Jupiter, Saturn, Uran a Neptun. Planety se k nám přibližovaly a my si je mohli prohlédnout zblízka. Děti viděly nejrůznější souhvězdí. Dvouhodinové vyprávění zakončila animovaná pohádka o ledním medvědovi ze severního pólu a tučňákovi z jižního pólu. Společně bádali nad tím, proč je někde tak dlouho noc a jinde naopak. Nakonec spolu vesmírnou raketou vletěli do vesmíru a zjistili, jak funguje a nefunguje gravitace.

Po nakoupení nezbytných suvenýrů jsme se vyfotografovali na památku a vyrazili dál směrem rodinný skanzen v Krňovicích u Třebechovic.

Ve skanzenu nás přivítala usměvavá paní, která nám krátce pověděla o historii skanzenu. Ten je zaměřen na český venkov. Nechybělo ani vysvětlení, z čeho dříve dělali mýdlo. Proč mýdlo? Protože právě to mýdlo si děti mohly společně vyrobit. Dříve se mýdlo dělalo z hovězího vývaru z morkových kostí, aby využili maximum ze zvířete a máslo si mohli pošetrít na jídlo. Mýdlo mohlo mít vůni levandule, skořice,... Když si děti nalily mýdlo do formiček, musely ho nechat ztuhnout. Ten čas jsme využili k projíždce na voze taženém koníkem. Vůz nás provedl skanzem v takovém klidu, že si člověk musel myslet, že se čas snad zastavil. Skanzen jsme si nakonec prošli ještě s paní, která nám řekla zajímavosti o jednotlivých staveních a mlýnu. Prohlídka byla moc zajímavá a děti to lákalo k suvenýrům. Po nakoupení nezbytných upomínkových předmětů jsme se rozloučili se skanzem a vyrazili směr domov, zpátky do Pecky. Z výletu jsme zdárně přijeli krátce po páté hodině. Sláva, nazdar výletu, nezmokli jsme, už jsme tu.

Monika Rejlová, Hana Rejmontová,
Martina Suchardová, Lenka Kupková

Za sochami a i něčím navíc

Krásný den, pátek 17. června. Polovina druhého stupně je na vodě. A co s tím zbytkem? Jedině někam do terénu.

Nabídlo se vhodné řešení – Nová Paka. Přesto, že máme toto město nejbližší, tak většina dětí z něj zná jen Penny market a Lidl. Připravili jsme tedy rozsáhlejší průzkum.

Ráno autobusem děti dorazily do Nové Paky a šly na exkurzi do Novopackého pivovaru.

Po exkurzi se přesunuly do parčíku u autobusového nádraží, kde vznikl hlavní stan hry. Pro ni jsme využili materiály vzniklé z MAP Novopacko. Děti roz-

dělené do skupinek dostaly plán centra Nové Paky s místy, kam měly zapsat číslo sochy z nápoředy. A vyrazily do ulic. Rozeslány byly tak, aby nikde netvořily velkou skupinu. Ovšem i tak je problém pro některé pochopit, že rovněž neznamená doprava. V průběhu dvou hodin hravě nalovily správná čísla na správná místa v plánu. Úspěšní řešitelé obdrželi lízátka.

Pak už následoval jen kebab, pizza nebo zmrzlina podle chuti. V poledne pak odjezd autobusem na Pecku. Jenom tu kliku ve tvaru ryby jsme nenašli. Tak snad příště.

-am-

Nejlepší žáci jeli na výlet do Plzně

Ve čtvrtek 19. 5. jsme se v brzkých ranních hodinách sešli před školou. Věděli jsme, že den to bude náročný, ale i přesto jsme se velmi těšili, jelikož jsme jeli až do Plzně. Asi si říkáte, proč až do Plzně! Protože Techmania Science Center je pouze jedna. Jedná se o experimentální stanici pro zvědavé děti. Nebyl to jen tak ledajaký výlet, protože byl určen pro nejlepší žáky 2. stupně základních škol na Novopacku. Z naší školy jelo celkem 9 žáků a dále s námi jely děti z Nové a Staré Paky. Cesta tam a zpátky nám zabrala hodně času, ale dobrou náladu nám to nesebralo. Viděli jsme interaktivní expozice zaměřené na fyziku, astronomii, chemii a biologii. Zkusili jsme si na vlastní kůži sílu větru nebo natočit vlastní film. Zahráli jsme si proti sobě spoustu her a poprvé v životě viděli robotickou servírku. Výlet to byl senzační a v 8 hodin jsme se vrátili, plní dojmů a unavení zpět do našich domovů.

Lucie Bilová

Zápis ukrajinských dětí do prvního ročníku

Na čtvrtek 9. června jsme připravili zápis ukrajinských dětí do 1. ročníku. Přípraveny byly úkoly, které by měl předškolák zvládnout i přes jazykovou bariéru.

Žádní rodiče tuto možnost nevyužili. Do budoucí první třídy tedy nebylo zapsáno žádné dítě z Ukrajiny. Svoji péči ovšem nadále věnujeme ukrajinským dětem, které v průběhu roku nastoupily do vyšších ročníků

-am-

Místo do tělocvičny do bazénu

Od 5. dubna do 7. června děti 1.–4. třídy vyměnily tělocvičnu za bazén. V rámci hodin tělesné výchovy jezdily na plavecký výcvik do plavecké školy v Nové Pace. Po dvouleté přestávce se všichni už moc těšili, jak si zopakují a zdokonalí plavání.

Většina z 49 přihlášených dětí jezdila se školou do bazénu poprvé. Po úvodním přezkoušení plaveckých dovedností se děti rozdělily do 4 družstev a výuka pod vedením zkušených instruktorů mohla začít. Po krátkém rozcvičení na břehu a připnutí nezbytných pásků na plavání hurá do vody.

Děti 3. a 4. družstva se učily nejprve se na vodu položit, potopit se, dýchat do vody, aby překonaly počáteční strach nebo obavy z vody. Všichni byli stateční a postupně se zdokonalovali a zdokonalovali.

Děti 1. a 2. družstva svoje plavání vylepšovaly, učily se plavecké styly, které ještě neuměly, a plavaly také na vytrvalost.

V průběhu jednotlivých hodin děti ve vodě hrály různé hry, chodily do vířivky, na skluzavku nebo se ohrály do páry.

Po 10 lekcích plaveckého výcviku, díky skvělé práci plavčíků, udělaly děti velké pokroky. Počáteční strach z vody byl ten tam, všichni si v bazénu užívali, každý se naučil plavat, i když někteří ještě s plaveckým páskem, ale to se určitě během krátké doby také vylepší.

Závěrečná lekce byla věnována závodům ve vytrvalosti a v plavání 25 m na čas. Ti nejlepší plavci z každého družstva dostali diplom a sladkou odměnu.

Všichni si plavání moc užili a už se těší na pokračování v příštím školním roce, protože je stále co zlepšovat.

Monika Rejlová, Lenka Kupková, Hana Albrechtová,
Sabina Machková, Martina Suchardová

Děti se radovaly z vítězství

Po dvou covidových letech se ve čtvrtek 21. dubna 2022 na dopravním hřišti v Nové Pace opět konala soutěž „O pohár starostů“. Letos do soutěže věnovala pohár starostka našeho městyse Pecky.

Soutěžilo zde 9 družstev z Novopacka, která se utkala ve čtyřech disciplínách – jízdě zručnosti, v dopravních testech, jízdě po dopravním hřišti a zdravotvědě.

Z naší školy se zúčastnila dvě čtyřčlenná družstva žáků 5. třídy.

Na jednotlivých disciplínách se postupně vystřídala všechna družstva a před polednem se čekalo na vyhlášení vítězů. Čekání letos dětem zpříjemnil závodník v ultramaratonech na kole, pan Daniel Polman. Ukázal dětem jedno ze svých závodních kol a povyprávěl jim o některých závodech, kterých se zúčastnil.

Nakonec přišlo na řadu vyhlášení soutěže. Vyhlášovalo se od posledního místa, takže jsme se radovali, že nejsme poslední, a s postupným vyhlášováním dalších míst sílilo naše napětí. Jedno z našich družstev skončilo na pěkném 7. místě. Druhé naše družstvo nebylo pořád vyhlášováno. Velká radost nastala, když došlo na trojici nejlepších. Ani ve snu by nás

však nenapadlo, že dosáhneme až na vítězství. Děti byly moc a moc šťastné a nevěřily tomu, že se jim to tak povedlo. Radovaly se z krásného poháru, medailí a drobných dárečků. Jejich nadšení nebralo konce! Velká gratulace!

Vítězné družstvo závodilo ve složení: Zvercová, Zlatník, Kordula a Praus.

-jm-

Dopravní soutěž v Jičíně

Po úspěchu v dopravní soutěži O pohár starostů jsme zkusili účast i na tomto klání. Vyrázili jsme, ve stejném složení družstva, v pondělí 9. 5. 2022 do Jičína a jeli jsme zkusit štěstí.

Na dopravním hřišti u soukromé Střední průmyslové školy se sešlo jen 5 družstev v mladší kategorii a 3 družstva starších žáků.

Soutěžilo se ve stejných čtyřech disciplínách (dopravní testy, jízda zručnosti, jízda na dopravním hřišti a zdravotvěda), ještě zde byla přidružená soutěž s ar-

mádou – POKOS (Příprava obyvatel k obraně státu).

Obě soutěže byly vyhodnocovány zvlášť, což nás potěšilo, protože tentokrát se nám na neznámém dopravním hřišti příliš nedařilo. V dopravní části jsme skončili bohužel na 5. místě. Skvělé výsledky však děti dosáhly v přidružené soutěži – POKOS (sedy a lehy, kliky, hod na cíl a topografické znalosti), kde dosáhly na pěkné 2. místo, takže aspoň trocha radosti ze soutěžení nakonec byla.

-jm-

Pasování na čtenáře

Ve středu 15. června se sál hasičské zbrojnice zaplnil prvňáčky a jejich rodiči. Důvodem slavnostního odpoledne, které se zde konalo, bylo Pasování na čtenáře. Na úvod si žáci s paní učitelkou Monikou Rejlovou připravili vystoupení o písmenkách s básničkami a písničkou a nechyběla ani pohádka. Napětí zhoustlo, když se blížil okamžik, kdy děti měly prokázat, že se naučily číst. Pro mnohé z nich to nebylo nic jednoduchého. Nebylo však pochyb, že se děti po celý školní rok pilně učily a trénovaly čtení, zajisté za pomoci rodičů a paní učitelky. Nyní tedy všem přítomným dokázaly, že číst umí, proto mohla Písmenkova královna (knihovnice Lenka Knapová) potvrdit, že všech 13 prvňáčků bude pasováno na čtenáře a získávají tak titul Čtenář 2022. Samotný akt probíhal po rytířském způsobu: Děti musely před královnou pokleknout a ta

je pasovala pohádkovým mečem na čtenáře. Poté obdržely pamětní stužku, průkazku do knihovny a odebraly se podepsat Pasovací slib. V něm slíbily, že si budou vážit knih a že budou každý den číst pro radost i poučení. Jako odměnu obdržely mimo jiné Knížku pro prvňáčka, kterou nelze běžně zakoupit v knihkupectví, lze ji získat pouze při takovéto slavnostní akci. Za vznikem knihy stojí totiž knihovnická organizace SKIP a nakladatelství Triton vydává k této příležitosti každý rok jiný titul. Letos je to příběh Kláry Smolíkové o zvědavém dubánkovi Borkovi, který chce všemu porozumět: Dubánek a tajný vzkaz. Po skončení slavnostní části na sále byli všichni pozváni do knihovny, kde byl pro děti připraven výběr knih pro začínající čtenáře a děti si zde mohly vypůjčit svoji první knížku.

Knihovna Kryštofa Haranta informuje:

Výpůjční doba knihovny o prázdninách:

Knihovna Kryštofa Haranta: úterý a pátek: od 9 do 11 a od 12 do 16 hodin. Pobočka Vidonice: Zavřeno. Změna platí od 1. července do 31. srpna. Upozornění pro čtenáře: Knihy zapůjčené v červnu a červenci Vám automaticky prodloužíme do září. Po dobu uzavření knihovny je možno vracet knihy do Biblioboxu. Přejeme všem uživatelům krásné a slunné prázdniny.

Prodloužení termínu výtvarné soutěže Na počátku byla Pecka:

Milí výtvarníci, protože jsme ještě neobdrželi žádný příspěvek do naší soutěže, rozhodli jsme se prodloužit termín do 11. 11. 2022. Vyhlášení soutěže proběhne tedy až před Vánocemi a odměny výherci obdrží ještě před Štědrým dnem. Všem, kdo se mají zájem zúčastnit, předem děkujeme. Vše o soutěži najdete na našich webových stránkách: www.pecka.knihovna.cz.

Když zní z knihovny ukrajinština

Jsou to už více jak dva měsíce, co se v Knihovně Kryštofa Haranta konají kurzy češtiny pro válečné uprchlíky z Ukrajiny, a to především pro matky, které se spolu se svými dětmi ocitly na nehlubším dnu, byly nuceny opustit svoji zemi, začít žít v zemi jiné a pokusit se zvládnout její jazyk. Často přijíždějí s iluzí, že se domluví. Velice často totiž češtině rozumí a mají pocit, že i my jejich řeči porozumíme. Opak je ale častokrát pravdou. Oba jazyky si jsou dosti podobné, ale mají své odlišnosti především v časování sloves, skloňování podstatných a přídavných jmen, dále pak v tom, že ukrajinština používá cyrilici, kdežto čeština latinku. Samostatnou kapitolou jsou ale i slova, která jsou si v obou jazycích zdánlivě podobná, ale mají úplně jiný význam.

Čeština se v naší knihovně vyučuje zdarma každé úterý pro ženy z Ukrajiny a jejich děti. Kurz navště-

vuje celkem dvacet tři studentů a každým týdnem se s velkým zájmem o češtinu hlásí další a další. Cílem našich hodin je, aby se studenti naučili zvládat základní komunikační situace.

A jací jsou naši studenti češtiny? Jsou mezi nimi IT specialistiky, učitelky, lékařky, úřednice i ženy v domácnosti, děti, všichni s odlišnou úrovní zvládnutí gramatiky, ale mají společnou jednu věc, a tou je píle, s jakou k výuce přistupují. Ptají se, zajímají se, přicházejí s vlastní iniciativou a vždycky poděkují. Poděkuji za vše. Nikdy nezapomenou, přestože častokrát prožívají velká osobní traumata, jejichž hloubku si málokdo z nás dovede představit. Naše pravidelná setkání se ale nesou ve velice příjemné atmosféře a pevně věřím, že se tak ponesou tak dlouho, jak jen bude potřeba.

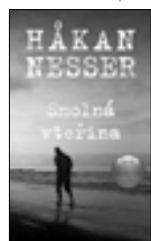
-vb-

Nové knihy v knihovně

Co si vzít s sebou na dovolenou? Ať už se budete válet u rybníku či u moře, relaxovat na horách nebo trávit dovolenou na cestách, nezapomeňte si vzít kromě opalovacího krému i knihu. My pro vás máme tipy na čtení, které se k tomu báječně hodí:

Håkan Nesser
Smolná vteřina

Brno: MOBA, 2021

Náhodné setkání dvou kriminalistů s osamělým cyklistou je počátkem k obnovení a znovuošetření neobjasněného případu, který se odehrál před více než deseti roky. Komisaři

Barbarotti a Backmanová z kriminální policie v Kymlinge tráví volné podzimní týdny na ostrově Gotland. Při jednom z výletů narazí na cyklistu, jenž se nápadně podobá jistému Albinu Rungemu, člověku, který byl před více než jedenácti roky účastníkem tragické havárie – řídil totiž autobus, v němž zahynulo osmnáct lidí. O několik let později – poté, co mu kdosi opakovaně vyhrožoval smrtí – beze stopy zmizel. Policii v Kymlinge se tuto záhadu nepodařilo vyšetřit, Rungeho tělo se navíc nikdy nenašlo. Může být člověk, kterého nyní Barbarotti s Backmanovou potkali, skutečně on? Oba komisaři se k případu vrátí a zjišťují, že všechno je daleko komplikovanější, než se jim před lety zdálo...

Paula Hawkins
Pomalou hořící oheň

Praha: Ikar, 2021

Propletený kriminální thriller z pera britské autorky s (nejen) třemi hlavními ženskými hrdinkami, které samy skrývají mnohá tajemství. Když je na říčním člunu

v Londýně nalezen brutálně zavražděný mladík, v centru pozornosti se ocitají tři ženy, které ho znaly. Laura, temperamentní podvívka, o níž si leckdo myslí, že je nebezpečná, s Danielem strávila poslední noc před jeho smrtí. Jeho sousedka Miriam ví, že ačkoli Laura odcházela z místa činu s krví na oblečení, nemusí to ještě znamenat, že je vražednice – hořká zkušenost Miriam naučila, co to znamená, ocitnout se v nesprávný čas na nesprávném místě. A do třetice je tu Carla, teta zavražděného, která dosud truchlí nad nedávnou smrtí jiného člena rodiny. Nikomu nevěří – vždyť i dobří lidé mohou být schopni strašlivých činů. Tři ženy, které nemají společného nic kromě zášti, kterou k zavražděnému cítily... Jak dlouho mohou doutnat křivdy a stará tajemství, než se rozhoří v divoký plamen?

Alena MORNŠTAJNOVÁ
Listopád

Brno: Host, 2021

Román vypráví příběh dvou žen ve světě, ve kterém události listopadu 1989 místo kýžené svobody přinesly jen tvrdší diktaturu. V noci z dvacátého šestého na dvacátého sedmého

listopadu roku 1989 vyvlekli vojáci ve všech zemích Varšavské smlouvy muže a ženy ven z jejich domovů jen v pyžamech a nočních košilkách a spoutané je naložili do vojenských transportérů. Jednou z těchto žen je i Maja, která tak ze dne na den přijde o manžela i dvě malé děti. V ženské věznici jí naději dodávají jen dopisy, které píše své dceři Leničce. V nově zřízené „ozdravovně“ mezitím vyrůstá malá Magda. Tu rodičům odebrali, aby se v dospělosti přidala k nové generaci komunistických kádrů. Jejich příběhy k sobě mají velmi blízko, dokáží si ale k sobě najít cestu?

Diane CHAMBERLAIN
Prolhané městečko

Praha: Ikar, 2021

Román americké autorky, v němž se mladá umělkyně snaží rozplést záhadu starou téměř osm desetiletí a v odměnu je jí stará omšelá nástěnná malba. Severní Karolina, 2018: Život

Morgan Christopherové je vzhůru nohama. Když na sebe vezme vinu za zločin, který nespáchala, ocitne se na tři roky v nápravném zařízení. Její sen o kariéře umělkyně se zdá být navždy pohřbený – dokud se neobjeví tajemný návštěvník s návrhem, který ji může dostat na svobodu. Její úkol zní: obnovit starou nástěnnou malbu. Taková nabídka se nedá odmítnout, a tak pod vrstvami špíny najde obraz, který vypráví příběh malého města plný šilenství, násilí a spiknutí. Severní Karolina, 1940: Anna Daleová, umělkyně z New Jersey, má tu čest vytvořit nástěnnou malbu pro poštu v Edentonu. Překvapí ji však, když se ocitne na místě plném predsudků, kde lidé za zavřenými dveřmi skrývají tajemství a kde odlišnost může znamenat smrt. Co se Anně Daleové přihodilo? Jsou snad ve vybledlé nástěnné malbě nějaké stopy?

Jan ŘEHOUNEK
Podkrkonoší: barevným Podzvíčinskem

Praha: Regia, 2022

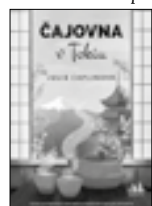

N y m b u r s k ý spisovatel a publicista Jan Řehounek tentokrát zavítal do podkrkonošského podhůří. Při léčení v Lázních Bělohradu si zamiloval barevnou krajinu

Podzvíčinska, jejímž středem se klikatí modrá stužka říčky Javoroky. Z prvních drobných postřehů, které si při toulkách těmito místy zaznamenával, se postupně začala rodit kniha, v níž zúročil svoji novinářskou zvědavost, zaujetí poutníka, vášně pro historická bádání i posedlost národopisem a regionální slovesností.

Julie CAPLIN
Čajovna v Tokiu

Praha: Cosmopolis, 2021

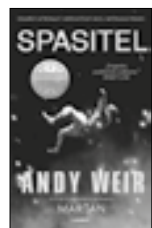

Vydejte se spolu s hlavní hrdinkou za exotikou na Dálný východ, do země čajových rituálů a rozkvetlých sakur. Fiona je fotografka a vždy toužila podívat se do Ja-

ponska a poznat krásy této exotické země. Když se jí podaří odletět tam na pracovní cestu, má pocit, že se jí splnil sen. Její průvodce po Japonsku je přitažlivý fotograf Gabe. Fiona byla kdysi do Gabeho zamilovaná, on však její city neopětoval. I nyní se zdá, že Gabeho obtěžuje povinnost starat se o mladou a nadějnou fotografku.

Andy WEIR
Spasitel

Praha: Euromedia Group, 2021

Napínavé meziplanetární dobrodružství od autora světového bestselleru Martana. Osamělý astronaut v dalekém vesmíru má důležitý úkol, ale nepamatuje si jaký. Ryland

Grace zůstal jako jediný přeživší na zoufalé misi poslední naděje. Pokud selže, lidstvo zanikne. Je tu však drobný háček – Ryland to neví. Nedokáže si vybavit ani své jméno, natož že má nějaký úkol a jak ho asi tak splní. Všechno, co ví, je, že hodně hodně dlouho spal. Že se probudil miliony kilometrů od domova. A že společnost mu dělají

dvě mrtvoly. Jak se mu tak vracejí vzpomínky, dojde mu, že putuje nevelkou lodí, sestavenou všemi pozemskými vládami a vesmírnými agenturami a vrženou do hloubky vesmíru, aby odvrátila hrozbu vymření našeho druhu. A díky nečekanému spojenci se mu to možná i podaří...

J. P. DELANEY
Slušní lidé

Praha: Ikar, 2021

Psychologický thriller, v němž dvě rodiny, kterým byly v porodnici vyměněny děti, hledají východisko z hororové situace. Jednou ráno otevře Pete Riley dveře cizí-

mu člověku a uslyší zprávu, která jemu i jeho partnerce Maddie promění život v noční můru. Dozvědí se totiž, že jejich syn byl v porodnici omylem zaměněn a už dva roky vychovávají cizí dítě... Psychologický thriller se dotýká otázek souvisejících s rodičovstvím, vztahy a především s morálkou: Projevují dítěti dost lásky a dokáží správnou výchovou ovlivnit jeho vrozené vlastnosti? Mohu partnerovi za všech okolností a ve všem věřit? A především: Mám právo chovat se k druhým, jako se oni chovají ke mně, a zlo oplácet zlem?

Rosemary FORRESTER
Tara: teriérka, která obeplula svět

Praha: Mladá fronta, 2018

Cestovatelský román. Dobrodružství manželské dvojice a jejich psa při plavbě napříč oceány. Vydejte se s manželskou dvojicí dobrodruhů na plavbu kolem světa, na

které je provází jejich námořnický pes, jack russel teriér jménem Tara. Cesta trvá víc než deset let, plují od Karibiku přes Panamský průplav a ostrovy jižního Pacifiku do Austrálie a jihovýchodní Asie, a nakonec Indickým oceánem až do Mosambiku. Všichni tři zažívají napínavé příhody na vlnách – dramatické bouře, pád Tary přes palubu nebo hrozící ztroskotání, poznávají málo známé tropické ráje, přátelské domorodé národy i fascinující faunu a flóru. Setkávají se i s tsunami, moderním pirátstvím a zkorumpovanými celníky, vše ale překonávají i díky přítomnosti statečné psi námořnice na palubě.

Autor příspěvku: Lenka Knapová

Když pak Kryštof Harant vyženil sídlo Pecku, ihned zvěděl, že to je skvělé místo, kde si zbudovat zároveň krásné sídlo a zároveň pevnou tvrz. Na místě sice nebylo než starý napůl zbořený hrad, ale on si hned věděl rady. Jako spojenec pekla a znalec tajných věd nakreslil na zemi magický kruh a do půlnoci v něm dlel. O půlnoci pak začal odříkávat magické zaklínadlo, kterým přivolal raracha Magoga a přinutil ho, aby mu sloužil. Za první noc vykopával a postavil ďábel sklepy. Za noc druhou přestavěl starý hrad na základy nového paláce. Za noc třetí pro něj ďábel vystavěl palác. Čtvrtou noc po něm chtěl Kryštof vystavět další paláce, ale ďábel se kroutil, že už není kamene, ze kterého by stavěl. Kryštof tedy ho přinutil skrytou pečeti, aby kámen na stavbu opatřil. Rarach poslušně přisvědčil a začal své čarování. A hory v dálce se zvedly do vzduchu a začaly se slétat k vrchu Pecka. Jak se tak blížily nebem, ze země v okolí začali povstávat démoni a malí rarášci, vozili se na kamenech a strhávali je ze vzduchu na zem. Však také po okolních stráních hojně shozených balvanů po tom řádění zbylo. Rarach Magog pronesl jediné kouzlo a všichni ti kuliši a rarášci hned se k němu seběhli. Počkali poslušně, až kameny připlují, a pak se na ně společně vrhli. Okousali kámen a vydrásali z něj sloupy, schodiště a štoky. Z nich pak dostavěli Kryštofovo sídlo, jak jim Magog kázal. Před prvním slunečním paprskem se všichni rozprchli a Magog zmizel. Kryštof měl nové sídlo, bez kameníků a bez tesařů, za čtyři dny hotové a poctivě i velkoryse postavené. Páté noci se ale opět rarach objevil, s úpisem o Kryštofovu duši. Kryštof nejdřív volal na pomoc svaté, ale nikdo nepřicházel. Učinil tedy pečeť patnáctého zapuzení, jak byl zvyklý z tajných nauk činit. Rarach se mu ale jenom hrozivě vysmál a už se chystal, že si jeho duši rovnou odnese do pekla. Kryštof tedy chtěl souhlasit, že úpis podepíše, ale pod jednou podmínkou, že si ďábel pro jeho duši nepřijde dřív, než kameníci jeho hrad nedo-

staví. Rarach souhlasil, klauzuli do úpisu přidal, a když Kryštof krví podepsal, vyšli spolu z hradu. Kryštof už se s ním chtěl loučit a rarach, že prý kam by se loučili, že hrad Pecka je již dostavěný, a tudíž šupky, rovnou do pekla. Kryštof ale, že kdepak. Hrad je sice dostavěný, to ano. Ale jacípak kameníci že ho dostavěli? Stašidla a kulichové? Přitom smlouva jasně stanoví, že to musí kameníci dostavět. A kameníků široko daleko není ani viděti. Než sem objedná huť z Němec, to bude dlouho trvati, než najdou ten správný kámen, to další léta budou, a než ho vytěží a vůbec začnou stavět, no nedoček se. Rarach pochopil, že prohrál, rozzuřil se, zaklel, ve vzteku srazil z hradní věže jedno patro a v oblaku smradu se rozplynul. Všichni se potom tázali, proč pan Kryštof neshání kameníky, aby mu věž dostavěli. Proč si na tak krásném a novém sídle nechává jednu věž nedostavěnou? Však on dobře věděl proč.

Hrad Pecka byl založen na přelomu třináctého a čtrnáctého století neznámým původcem, možná i na místě starší stavby. Jeho možnými zakladateli jsou páni z Železnice či jiný lokálně významný rod, nebo byl založen jako hrad královský. Jeho úkolem bylo střežit hranice království a zlatou stezku z dolů u Stupné. První písemná zmínka je z roku 1322, kdy byl připsán Budivoji z Pecky (ten se ale podle jména musel už na Pecce narodit). Během husitských válek nebyl zničen, i když patřil katolickým pánům ze Železnice. Jarek ze Železnice, než aby Pecku nechal dobýt, přidal se na husitskou stranu. Hrad čekalo několik gotických přestaveb, rozšiřování palácových částí, za renesanční přestavbu na objekt vhodný k bydlení jsou zodpovědní hlavně Škopové z Bílých Otradovic. Tuto přestavbu, přerušenu několika neblahými událostmi, završil Kryštof Harant, když sídlo získal ženitbou s Barborou, vdovou po Karlovi Škopkovi.

Adam Kadmon 2021

Malá mořská víla aneb Jak to bylo dál

Když se mocný král moří rozloučil po svatebním dni se svojí nejmilejší drahocennou dcerou, daroval jí obrovskou loď, která nesla její jméno. Chtěl, aby se mohla plavit po všech oceánech světa. Kdykoli vyskočit a plavat se svými sestrami a mořskými kamarády. Princ byl z velkolepého daru nadšený. Nechal si ušít námořnickou uniformu se zlatými knoflíky, na které se blýskala krásná tvář jeho královny Ariel, a stal se z něj kapitán. Studoval mapy a těšil se, až bude objevovat tajemné ostrovy a ochutnávat cizokrajné ovoce, koření a bobule. Spatří zvířata a rostliny, které zná jen z učebnic. Na lodi zaměstná muže z podzámčí, aby měli zlatáky na opravu obydlí a jídlo pro děti. Ariel se to vůbec nelíbilo. Měla o milého velký strach, aby neztroskotal při velké bouři jako tenkrát, když se spatřili poprvé. Prosila tatínka, aby jim dopřál klidnou plavbu. „To víš, holčičko, pokusím se, ale na počasí jsem moc malý pán, nezabráním bouřkám a vichřicím.“

Ariel by se také ráda plavila, ale čekala princátka.

Přišel den slavnostního odjezdu. Ariel loučení oplakala. Princ jí slíbil, že až se děťátko narodí, bude dávno zpátky a každý den si budou posílat dopisy po poštovním holubovi.

Ariel každé ráno zpívala na nejvyšším zámeckém balkoně a sledovala dalekohledem širé moře.

Čáp už přiletěl a loď v přístavu stále scházela. Aby si Ariel ukrátila čekání, pořádala plesy, koncerty a ráda si zazpívala s celým orchestrem, jako to dělávala v podmořském světě.

Jednou se na plese zjevil zlý mocný čaroděj, přestrojený za sluhu. Ariel si dobře všimla jeho čertovského pohledu. Lekla se tak, že jí při zpěvu přeskočil hlas.

Chtěla upozornit strážce, aby ho vyvedli, ale najednou se po něm slehla zem. Po koncertě se šla podívat na spící princátka. Kolébka byla prázdná a z otevřeného okna zavál ostrý ledový vítr. Ariel zděšením vykřikla a v momentě byl celý zámek vzhůru nohama. Všichni muži osedlali koně a vydali se princátka hledat.

Náhle k oknu komnaty přiletěl poštovní holub. Ariel myslela, že je to zpráva od milovaného manžela, ale na lístku stálo: Vrátil ti syna pod podmínkou, že mi budeš v mém temném hradu zpívat. Podepsán: Guter, čaroděj a vládce všech temnot

Ariel úlekem omdlela. Komorná jí pomohla na lůžko a spala dlouhé dva dny. S osudem smířena napsala čaroději dopis, že přijímá jeho podmínky. Vtom se zahleděla z okna a na blankytném moři zářily bílé plachty. Radostí se rozběhla k přístavu. Ani nečeka-

la, až lodníci loď uvážou, a hbitě naskočila na palubu. Princ byl šťastný, ale po chvíli Ariel plakala. Pověděla, co se stalo. Princ chodil po palubě sem a tam. Dumal, jak čaroděje přelstít. Lodníci zatím vykládali vzácný náklad a náhle mu to došlo. Když se plavili do Benátek, princ pořídil na tržišti obrovskou hrací skříň. Chtěl ji darovat svému prvorozenému synáčkovi. Napadlo ho, že vyšle Ariel za čarodějem a bude mu celou noc zpívat. Až bude noc přistaví lokajové ke komnatě žebřík, vylezou z hrací skříně do komnaty a Ariel uteče i s princátkem. V prázdné komnatě zůstane jen otevřená hrací skříň. Jak si to vymyslel, tak také učinil. Když se ráno čaroděj probudil, slyšel přes dveře krásné melodie. Zaklepal jednou, dvakrát, třikrát, ale nikdo neotvíral. Rozzloben vtrhl do komnaty, uklouzl na čerstvě navoskované podlaze a spadl rovnou do hrací skříně. Víko se průvanem zavřelo a čaroděj poslouchá melodie ve skříně dodnes.

A princ slíbil Ariel, že už nikdy na dlouhou plavbu nepopluje. Jen na radostné projížďky s princátkem a dvořany za slunečného letního počasí, aby si Ariel mohla zaplavat a setkat se i se svou podmořskou rodinou.

Alena Nedomová

Knihovník

**U lesa je místo krásné,
kdo by tu nechtěl psát básně.
O lásce, přírodě a dobrodružství,
až z toho čtenáři srdce buší.**

**Básník je i náš knihovník,
velký to vzdělanec i milovník.
Mnoho knih v životě přečetl
a nikdy nic nepopletl.
Má paměť jako slon
a nemá rád městský shon.
Proto žije v malé vísce,
kde je vůně a zeleně stále více.**

Alena Nedomová

Zlatá rybka

Konečně jsem si udělal rybářský lístek. Nemůžu se dočkat, až ulovím pěkného vypaseného kapříka. Po povodních je jich plná Vltava. Jen přemýšlím, kam bych měl jít rybařit.

„Kam bys chodil? Dej si prut mezi lodě a budeš mít kapra hned,“ radí mi kapitán naší výletní lodi.

To je fakt. Chytl jsem celé odpoledne. Vždy když ryba zabrala, tak mi nedopatřením utekla. Jak je to možný? Večer přijde má láska Monika, chci ji překvapit a oslnit svou zkušeností. Vlastně ani nevím, jestli jí rybí maso. Doufám, že ano. Já ryby miluji.

„Na co chytáte kapitáne?“

„Různě, momentálně na krokety.“

„Krokety? To jsem nikdy neslyšel.“

„Kluci z parníku to tvrdí. Hází zbylé krokety z rautů do vody.“

„Bych je raději snědl.“

„Oni ti jídlo nedají, to by se ti líbilo, kdyby tě krmil luxusní parník, co?“

„Za chvíli přijde má holka, přinese mi večeři.“

„Určitě pizzu nebo hamburgery z rychlého občerstvení.“

„Jak to víte?“

„Znám tyhle mladý holky, těžko ti budou dělat svíčkovou. Nebudu ti překážet, půjdu na břeh na pivo. Máte celou loď pro sebe.“

„Díky, kapitáne,“ afektovaně jsem zasalutoval.

Podíval jsem se vzhůru. Monika ladně kráčela dolů po dřevěných schodech na náplavku. Měla světle modré letní šaty. Je tak krásná, zasnul jsem se.

A opravdu nesla krabici s pizzou. Z dálky na mě mávala.

Když přišla ke mně, dělal jsem, že mám moc práce a připravoval jsem nástrahu na rybu. Nahodil jsem prut a modlit se, ať zabere.

Se zájmem mě pozorovala.

„Nevěděla jsem, že rybaříš.“

„Tak teď to víš. Počkej tady a hlídej. Musím na záchod.“

„Myslím, že by ti úlovek neutekl.“

„To by ses divila.“

Na toaletě jsem ji tajně pozoroval kulatým okýnkem. Jsem trapák, ale nechci jí dát najevo, jak jsem z ní vedle. Známe se krátce, pořád mě z ní buší srdce. Sakra, ona pod šaty snad nemá podprsenku! Ještě že tu nejsou chlapi, určitě by mi ji očumovali.

„Něco se hejblo,“ vyjekla.

„Jo, už jdu,“ volal jsem.

„Ryba, rybička, pojď hezky ke mně.“

Je moc těžká, je to vůbec ryba? Jestli mi kluci nenarafičili pod lod nějakou blbost.

„Och, Vojto, něco se tam blejská, to je zlatá rybka.“

„Houby, kde by se tu vzala. Podej mi podběrák, nabereš ji.“

„Který? Velký je nalomený.“

„Není. Vidiš je omotaný lepicí páskou a ten na schůdkách je moc malý.“

„Rychle, mrská se.“

„Tý jo, fakt je to zlatá ryba,“ vydechl jsem úžasem.

„Je moc těžká,“ kňourala.

„Snaž se ji vytáhnout, nesmí utéct,“ cítil jsem, jak se mi potí čelo. Otřel jsem si rukou pot a nevědomky jsem vzhlednul před sebe. To se mi zdá! Kolem nás projíždí parník Vyšehrad a veze snad dvě stě lidí. Veškerá posádka stojí na zádi lodi v čistých, nažehlených uniformách a zírají jen na nás!

„Moniko, dělej, tahej!“ Nesmím být za pitomce, jestli se ten blbej podběrák zlomí a zmizí ve Vltavě i s rybou, kluci se mi budou posmívat.

„Vojto, on se nalomil.“

„Dáš to, opatrně... Je to tam!“

S úlevou hodila úlovek do připraveného kýble s vodou.

V tu chvíli začala posádka nadšeně tleskat. Pyšnil jsem se jak holub.

Cizinci odložili kamery. Zřejmě naši dramatickou chvíli natáčeli. Přidali se k potlesku a něco nerozumitelně volali. Jsem si jistý,

že už teď hlásí kapitán Vyšehradu do vysílačky ostatním, co se právě odehrálo. Týden budou mluvit jen o mě.

Monika celá zrůžověla, naklonila se ke mně a chtěla mi dát pusku na tvář. Jak se ke mně přibližovala, všimnul jsem si, že opravdu pod šaty nic nemá.

Sakra, vždyť se nakláněla. Její volný výstřih si mohla prohlédnout celá loď.

Kdo ví, čemu vlastně tleskali. Nikdo mi nebude koukat na holku a už vůbec si ji nebude natáčet. Naštvaně jsem ucukl.

„Nádhera, krásná zlatá ryba, odhaduji, že má tak pět kilo.“

„Není to zlatá ryba, ale koi kapr. Pěstuje se v soukromých jezírkách nebo na zámku. Někdo ho do řeky musel hodit.“

„Škoda ho sníst, určitě je vzácný.“

„Hodíme ho zpátky. Chytnu ti jiného a příště by ses měla víc obléknout.“

„Co? Proč?“

„Jéžíš, já se nakláněla. Je mi vidět až na břicho.“

„No, si udělala striptýz zadarmo. Lodníci si rádi vezmou dalekohled na hezskou slečnu a pak jí ve vysílačce rozebíraj. Jsou to mlsný kouři.“

„Ale já mám oči jen pro tebe.“ Usmála se.

Klekla si, šaty si pro jistotu přidržela k tělu a pohládila náš úlovek.

„Tak si připrav tři přání a pustíme ji,“ řekl jsem.

„Mám jen jedno, aby naše rané poupě lásky vzkvétalo.“

„To беру, ty herečko.“ Takovou větu může vymyslet jen ona.

Opatrně jsem uvolnil háček, koi kapra jsem poplácal a společně jsme ho vhodili do vody. Tentokrát tu žádná loď neprojížděla a já svoji princeznu mohl nerušeně políbit.

Alena Nedomová

Literární křížovka

V tajence je ukryt název románové kroniky někdejší pastevecké vesnice, která vystavěla svůj rozkvět na těžbě uhlí. Správné znění tajenky Listů Peckovska 1/2022 je: Velká čtyřka.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
A									
B									
C									
D									
E									
F									

Vodorovně: A. Zvyklost (z latiny); obyvatel Nového Zélandu, spojka; B. 1. díl tajenky; anglicky: použitý; C. Obyvatel části Velké Británie; pobaltský stát; iniciály herce Oliviera; D. Počítačový příkaz pro úpravu dokumentů; pro tento případ (z latiny); E. Anglicky hotovost; stavitel archy; vitamín (tokoferol); F. Kód letiště Ontario; 2. díl tajenky

Svisle: 1. Části obličeje; italský prozaik; 2. Anglické zdvořilostní oslovení muže; stupeň vyspělosti v džudu; 3. Zkratka Univerzity Karlovy; část knihy; 4. Příjmení autora Řeky bohů; chem. značka draslíku; 5. Čistit vodou; souhlas; 6. Zkratka na cestovním příkazu (auto vlastní); španělsky dvě; 7. Ohmatat; 8. Solmizační slabika; německé sídlo; 9. Římskými číslicemi 499; železo

Pomůcka: Edit; Noah; Lohe; usus

Výsledky zasílejte mailem na: knihovna.pecka@seznam.cz. První správná odpověď bude odměněna knihou.

Sudoku, tabulka č.7

Cílem hry je doplnit chybějící čísla 1 až 9 v tabulce tak, aby platilo, že v každém řádku, v každém sloupci a v každém z devíti čtverců jsou použita vždy všechna čísla jedna až devět, ovšem každé číslo jen jednou. Pořadí čísel není důležité.

4		1	3			8	7	9
6	5	7	8	9		2	3	
3	9	8		1	7	6	5	4
7	8	3						
			7	2	3		6	8
				8				
	3	4		7	2	9		
	7		5			3		
5	6	2	9	3			1	7

Květnový pochod po dvouleté přestávce

Po dvou letech pořádal náš klub v neděli 8. května již 43. ročník tradičního květnového pochodu na 5, 15, nebo 30 km.

Přípravy se zúčastnilo mnoho našich členů. Je potřeba zkontrolovat trasy, vytisknout mapku, vytvořit pamětní list, prezenční listinu, zajistit pro každého na cestu oplatku, kontroly na trase a den před konáním pochodu všechny trasy vyznačit.

Jako každoročně zajišťujeme ve spolupráci s obcí svozový autobus na Zvičinu pro méně zdatné nebo rodiče s dětmi.

Letos nás překvapila menší účast oproti rekordnímu 42. ročníku, na který se zaregistrovalo přes 200 lidí. Pouze 64 milovníků turistiky se tentokrát vydalo na toulky okolo Pecky.

Radost nám udělal pan Šír z Kruhu, který ve svých 92 letech opět přijel a doposud nevynechal snad žádný z předešlých ročníků. Je to obdivuhodné a příkladné pro nás ostatní.

Za rok se budeme těšit, že vyrazíte ve větším počtu, abychom pocítili, že naše snaha není zbytečná.

Za KČT Pecka Jana Kopecká

Trasy okolo Pecky: Krásnými peckovskými lesy za kouzelnými vyhlídkami a k prameni Javorky

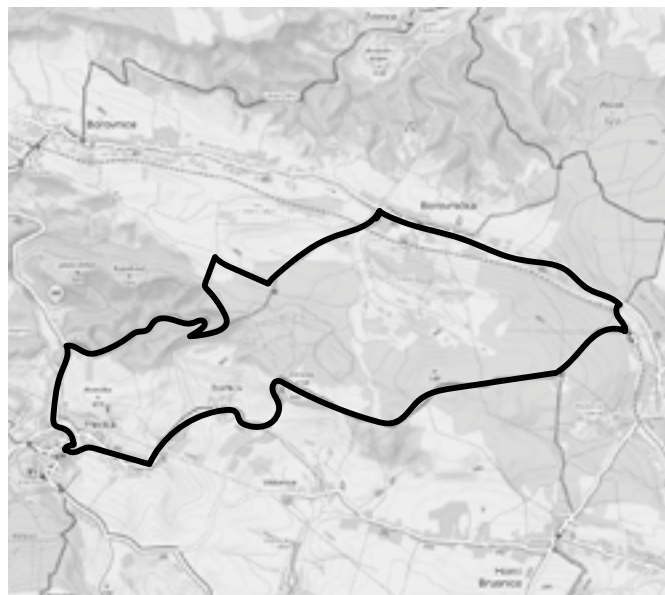
Výchozí bod: Pecka, náměstí

Délka trasy: cca 20 km

Náročnost: střední

Střídavé převýšení: 100 m

Trasa: Pecka – Mostek – Borovnička – Pecka

Z peckovského náměstí se vydáme po modře značené turistické cestě severním směrem. Podél potoka Brodka projdeme částí Pecky, Lhotu a Staňkov a budeme stoupat k vysilači. Při pohledu zpět se nám naskytne kouzelný pohled na Pecku, za ní na Novou Paku, vrch Kumburk a na druhé straně na Zvičinu. Od vysilače pokračujeme stále po modré vpravo po hřebeni. Vpravo pod lesem uvidíme ves Vidonice s kostelem sv. Jana Křtitele.

Podle pověsti stával dříve ve Vidonicích dřevěný kostel. Místo okolo bylo bažinaté, proto si na stavbu nového kamenného kostela vyhlédli vidoničtí místo podle nich vhodnější a tam svázeli a připravovali veškeré stavivo. Jednou v noci se však stal div. Sv. Janu Křtiteli se nové místo nelíbilo, a proto veškeré stavivo přenesl ke starému kostelíku. Narokaz vrchnosti však bylo vše znovu vráceno na původní místo. Přes noc opět bylo všechno při starém, ale ani vrchnost nechtěla polevit ze svého rozhodnutí. To se opakovalo po několik dní a stavivo bylo vždy nalezeno u kostela. Tak přece nakonec vrchnost pochopila přání patrona a nový kostel vysavěla na místě, které si sv. Jan Křitel tak oblíbil, třebaže bylo bažinaté.

Dále pokračujeme lesní cestou s výhledem na Krkonoše a na Zvičinu až k železniční stanici Mostek. Cestou nás jistě v lese před Mosteckými lázněmi zaujme množství velkých kupovitých mra-

venišť mravenců lesních. Od nádraží dojdeme do obce na silnici vedoucí ze Dvora Králové do Nové Paky. My se dáme vlevo a po silnici se dostaneme do Borovničky, kde odbočíme vlevo k místní železniční zastávce – tam začíná zeleně značená turistická trasa směrem k Pecce. Zanedlouho dojdeme na místo U červeného dřívě, které je označeno červeným dřevěným křížem. Pověst vypráví, že se na tomto místě propadla do bažin hospoda i s loupežnickou bandou. My se u kříže obrátíme a vrátíme se několik metrů zpět směrem na Borovničku až k lesní cestě na levé straně, na kterou odbočíme. Dojdeme na kraj lesa a pokračujeme dále asi 400 m severním směrem k mysliveckému posedu na obzoru, odkud je překrásný výhled na Krkonoše přecházející na východě do hor Orlických. Od posedu pokračujeme jižním směrem přímou cestou k okraji lesa. Při pohledu od posedu k lesu je pramen asi 300 m vpravo od místa, kde jsme před chvílí vyšli z lesea. Pramen Javorky je na kraji lesa označen javorem a pískovcovou deskou. Do Pecky pokračujeme lesní cestou, po které jsme přišli od posedu, stále jižním směrem. Po 1 km mírného stoupání se dostaneme na zeleně značenou cestu a po ní budeme pokračovat po hřebeni vpravo. Opět asi po 1 km odbočíme na zelené vpravo a nepříliš prudkým sestupem se dostaneme přes Myší díru k bývalým lázním a pak po silnici kolem autokempu do Pecky.

Trasy v okolí Pecky: Cestičkou k domovu Karla Václava Raise

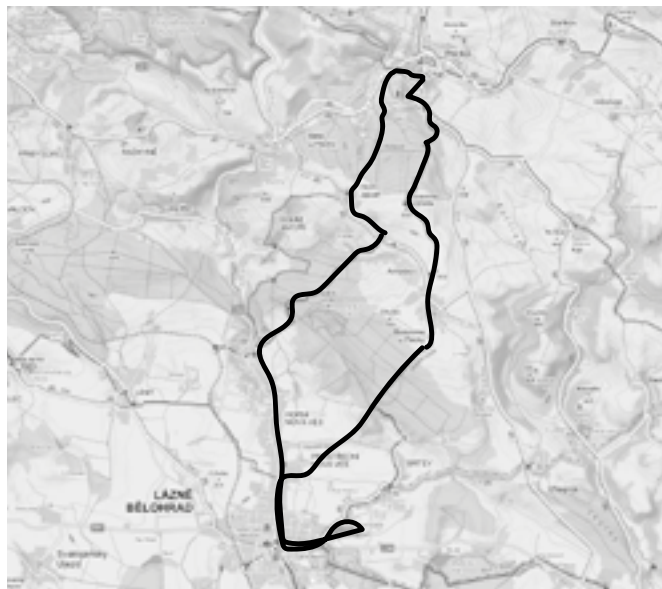
Výchozí bod: Pecka, náměstí

Délka trasy: cca 17 km

Náročnost: střední

Střídavé převýšení: 220 m

Trasa: Pecka – Bukovina – Lázně Bělohrad – Pecka

Od turistické orientace na náměstí v Pece se vydáme po modře značené trase směrem k hradu. Ze silnice na jižním okraji Pecky odbočíme vpravo a půjdeme přes louku do lesa Odnož. Pěknou lesní pěšinou budeme klesata a poté stoupat vysokým smrkovým lesem. Nespěcháme, naopak krok zvolníme, les je houbařský. Když vyjdeme z lesa, pokračujeme vpravo krajem pole a pak vzhůru k obzoru až k místu naší první zastávky na Krkonošskou vyhlídku (532 m). Z odpočívadla přehlédneme celé panorama Krkonoš na severu, na severozápadně okolí Nové Paky a Staropacké hory, na západě vrch Bradlec, Kumburk, Tábor, Kozákov a Ještěd, na jihozápadě Trosky a Prachovské skály, na jihu zalesněný hřeben Chlumů a Bělohradsko.

Místním značením se dostaneme lesem severovýchodním směrem po 150 metrech ke skále, kde nápisy připomínají události v roce 1939.

Z Krkonošské vyhlídky sestupujeme po louce po modré značce, vlevo na východě uvidíme i vrchol Zvičiny. Mijíme vodojem a kolem malebného lesního hřbitůvku dojdeme do Bukoviny u Pecky, kde žili v jedné z roubených chalup prarodiče K. V. Raise a kde se také narodil jeho otec. Projdeme obcí a zamíříme k lesu zvanému Hůra. Lesní cesta dolů bučinou je straná a kamenitá, čtyřikrát překříží příčnou lesní komunikaci.

Od dávných dob se tato stezka nazývá Horská, táhli tudy sirotci po neúspěšném obléhání peckovského hradu a o dvě stěle-

tí později touto cestou odváděli biřicové pana Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdružic, pána na Pece na popravu do Prahy.

V lese severozápadně od Horské cesty se na jižním svahu Kulatého vrchu nachází od roku 1956 přírodní rezervace Kamenná hůra. Je to starý bukový porost na podkladu pískovcových slepenců na ploše 13 ha.

O Kulatém vrchu se vypráví, že zde kdysi vládl na hradě krutý pán, který se za trest i se svým bohatstvím propadl do země a teď se zjevuje v podobě černého kozla.

Vyjdeme z lesa a můžeme si odpočinout na vyhlídce pod přístřeškem s lavičkami a stolkem. Pokračujeme loukou dolů do Prostřední Nové Vsi a pak do Lázní Bělohradu. Po prohlídce lázeňského města (Anenské lázně – možnost celoročního koupání v krytém bazénu, Památník K. V. Raise, Fričovo muzeum, kostel Všech svatých, park Bažantnice) je možný návrat do Pecky po žluté turistické značce z bělohradského náměstí podél říčky Javorky do Horní Nové Vsi, kde je téměř na konci obce nad továrním objektem křižovatka s modrým turistickým značením. Odbočíme vpravo a pokračujeme po modré značce do Pasek a odtud stále do kopce až do Arnoštova. Tam na místní komunikaci odbočíme vlevo a pokračujeme po žluté značce přes Horní Javoří a les Odnož do Pecky. K návratu z Lázní Bělohradu do Pecky je možné ve všední dny využít autobusové linky Bělohrad – Pecka s odjezdem v 17.10 hodin z bělohradského náměstí.

tradiční Bartolomějská pouť v novém kabátě

Pouťová Pecka

náměstí Kr. Haranta v Pece **26.-28.8.2022**

Hasičská soutěž ve Vidonicích

Letos se okrsková soutěž v požárním sportu konala u nás ve Vidonicích 14. května odpoledne ve slunečnou sobotu. Na netradičním místě před truhlárnou pana Waise. Přípravy probíhaly pečlivě, plánovaly se dlouho dopředu. K realizaci přiložila ruku k dílu celá vesnice i přátelé hasičů.

Náš sbor dobrovolných hasičů letos oslavil 125 let od svého vzniku. 31. května 1896 ho založil správce školy ve Vidonicích Rafael Engelman. Můžeme se pyšnit historickým praporem i hasičskou hymnou. Soutěžilo osm družstev (viz tabulka). Po slavnostním nástupu a proslovu začal stoupat návštěvníkům i soutěžícím adrenalin, napětí a dychtivé očekávání, jak to všechno dopadne.

Diváci vytrvale fandili a utvořili dokonalou atmosféru. Chybičky při závodu se bohužel přeci jen vloudily, ale sport je sport. Vyhrává jen ten nejlepší a nejrychlejší. Ze všech družstev však vyzařovala snaha, píle a radost. Kdo nevyhrál, nenechal si zkazit náladu a po náročném výkonu si všichni sedli do stanu, kde už voněl výborný gulášek, bramboráčky a další lákavé občerstvení. Žízeň se hasila novopackým pivem. Mezitím děti po závodisti skotačily a zvědavě nakukovaly

do hasičských aut. Pily limonádu, mlsaly cukrovinky a jejich rodiče si živě povídali s kamarády a chalupáři, které přes zimu a covid dlouho neviděli.

Večer již tradičně vypukla parádní diskotéka, kde tančil úplně každý až do pozdních hodin.

Tato soutěž je pro každou obec jedinečná, protože ji hasiči dělají s láskou a nadšením. A úroveň každým rokem stoupá. I náhodní výletníci a cyklisti si rádi oddechnou a zastaví se, když vidí, jak příjemnou atmosféru dokážeme vytvořit, a mají radost z nečekaného zážitku.

Udělujeme hasičům, organizátorům, pomocníkům a všem velkou pochvalu za krásný a vydařený hasičský den.

Děkujeme a těšíme se zase za rok v sousední obci! Určitě dorazte i vy, milí čtenáři. Stojí to za to!

Alena Nedomová

Ženy			
pořadí		útok	štafeta
1.	Vidochov	26,74	1,17,48
2.	Lhota u Pecky	32,48	1,30,46
3.	Kal	36,06	1,30,04
4.	Vidonice	68,32	1,31,61

Muži			
pořadí		útok	štafeta
1.	Lhota u Pecky	31,46	1,20,81
2.	Kal	43,52	1,16,92
3.	Bukovina	52,98	1,14,51
4.	Staňkov	40,22	1,20,93
5.	Vidochov	44,76	1,20,57
6.	Pecka	79,56	1,11,04
7.	Bělá u Pecky	66,40	1,24,96
8.	Vidonice	N	1,29,57

Veteráni		
pořadí		útok
1.	Pecka	48,88
2.	Bukovina	54,36
3.	Vidonice	57,70
4.	Kal	62,36

Hasičská soutěž Vidonic

Vidonická akcička, kde nemohla chybět ani sousedovic mourovatá kočička, se konala čtrnáctého května a všem před závodem se vzrušením rozšířila tepna.

„Hasičská soutěž začíná,“ hlásí moderátor, aby ho bylo slyšet i z Jičína.

Všech osm družstev nažhavených, rychlost a přesnost, to se cení.
Vloudily se i chybičky, nepomohlo, ani když sis utáhl tkaničky.

Hlavně, že byla snaha, radost i zábava. Za výkonem byla vidět píle i odvaha.

Po závodu občerstvení voňavý guláš a mok, co pění.

Ti nejlepší se pyšní poháry a kdo nemá, nezoufá, na tanečním parketu chmury rozmetá.

Večer se tančilo, pilo a zpívalo, všem se u truhlárny líbilo.
Za přípravu, organizaci děkujeme všem, že jsme si společně užili hasičský den!

Alena Nedomová

Soutěž Historic Pecka se jela potřetí

Na apríla v devatenáct hodin odstartovala noční a zároveň první etapa 3. ročníku Historic Pecka, a to z rekreačního areálu na okraji Pecky. Na soutěž se prezentovalo pětatřicet posádek převážně s vozy do roku výroby 1990. A tak byly k vidění takové skvosty jako Volvo Amazon, Triumph Spitfire, Wartburg 312, Fiat 131 Miafiori nebo Porsche 924. Ale nechyběly samozřejmě ani vozy značky Škoda, VAZ, Peugeot, VW, Opel, Mazda, Toyota.

Noční etapa měřila 130 km a bylo na ní zařazeno pět měřených úseků jízdy pravidelnosti a docela dost se „kufrovalo“ a řada posádek nasbírala spoustu trestných bodů. Dvě denní etapy měřily tři sta kilometrů a účastníci museli kromě přesné navigace, bezchybných časovek zdolat i dalších osm úseků pravidelnosti.

Tratě vedly směrem na Horka, Hostinné, Mostek (noční), dále se závodilo v okolí Pecky, Uhlířů, Hřidelce, Lánů (dopolední sobotní etapa) a na Dřevěnici, Ra-

dim, Soběraz, Železnici, Lomnici (sobotní odpolední etapa).

Nakonec vyšlo celkem i počasí a mezi první patnáctkou posádek rozhodovaly minimální bodové rozdíly. V cíli se nejvíce radovali Pavel Dušek s Vladimírem Krejčíříkem (Škoda Favorit), kteří zvítězili před loňskými vítězi Miroslavem a Zuzanou Poláčkovými (Fiat Panda) a Danielem Mikulkou s Janem Špiriakem (Wartburg 353). Z regionálních posádek obsadili 13. místo Luboš Šiler s Pavlem Vydrou (Škoda Favorit) a 21. místo Václav a Zuzana Petrtýlovi (Triumph Spitfire). Historic Pecka, která se vydařila ke spokojenosti všech účastníků, byla první soutěží zařazenou do letošního seriálu Historic. V září se pojede v Železném Brodu Jizera Historic a na začátku listopadu Historic Středochoří.

Pavel Vydra

Foto: Jaromír Šimek a Pavel Vydra

Pecka plná automobilových a motocyklových veteránů

První ročník výstavy a jízdy veteránů nazvaný Veteránem okolo Pecky se uskutečnil v neděli 15. května a podle ohlasů zúčastněných i přihlížejících se vydařil. V jeden okamžik bylo peckovské náměstí doslova zaplněné - účastníky, diváky i fotografy. Organizátory mile překvapil velký zájem, přestože propagaci vzhledem k premiérovému ročníku vědomě nedali

moc prostoru. I tak se nakonec sjelo více jak šedesát historických strojů, nejen automobilů a motocyklů, ale také traktorů. Ty obdivovali diváci v dolní části náměstí. Pragovky, tatrovky, řada modifikací škodovek, fiaty, renaulty, ale také vozy značky Aero, Ford, Triumph nebo VAZ a k nim motocykly značky Jawa, ČZ, Praga, Royal, Honda, Yamaha, to vše bylo k vidění na Pecce.

Od jedenácti hodin začala vozidla vyjíždět na trasu dlouho 44 kilometrů s pěti průjezdními kontrolami, které byly na Vřesníku, v Lázních Bělohradě, Miletíně, vrcholu Zvičiny a nedaleko Vidonic. Většině účastníků se zvolená trasa, kterou projeli podle itineráře, lí-

bila a k dobré náladě přispělo i krásné slunečné počasí.

Ve startovním poli se objevilo i několik bývalých závodníků - manželé Petrtýlovi, M. Krontorád, P. Kovář, J. Kubeš a příležitost projet se, si nenechal ujít ani autokrosový mistr Evropy Ondřej Medlík, který jel s Velorexem. Nejstarším automobilem byla Praga Alfa z roku 1930, nejstarším motocyklem pak Praga 500 BD z roku 1932. Startující měli na průjezd trati devadesát minut, vyplnili i znalostní test, ale organizátoři se rozhodli, že první ročník bude nesoutěžní. Jelo se prostě především pro radost z jízdy a setkání. V cíli každý účastník obdržel medaili a pamětní list.

Velké poděkování za zdařilou akci patří všem pořadatelům v centru soutěže i na trase na průjezdních kontrolách. Podle ohlasu účastníků je zřejmé, že by akce Veteránem okolo Pecky měla mít pokračování s několika novinkami i v roce 2023.

Pavel Vydra

Co se chystá v našem kempu?

Vážení přátelé, srdečně vás zveme do areálu Koupaliště a kempu Pecka na následující akce.

Červenec bude především ve znamení hudby. Ihned z kraje července se můžete těšit na pořádnou dávku energie od místní kapely One&Half a to hned 2. 7.! Kapela bude koncertovat po roce opět ve své domovině, takže očekáváme velkou podívanou. Pokud máte rádi romantiku a tanec, určitě přijďte 9. 7. na koncert kapely Jazz Police. Vzhledem k obsáhlému repertoáru se Jazz Police řadí k nejvytíženějším (nejen svatebním) kapelám v našem kraji.

V červenci k nám podruhé též zavítá Stand-up Na stojáka! Dne 16. 7. se u nás vystřídají hned čtyři baviči v čele s kouzelníkem Richardem Nedvědem! O zábavu bude tedy jistě postaráno. Červenec pak zakončí společné vystoupení dvou předních českých revival kapel The Beatles Veteran Club a Prague Queen. Koncert se bude konat 23. 7. a lístky jsou již v předprodeji. Občerstvení zajištěno, těšíme se na vás!

Zhodnocení dětského dne se Štístkem a Poupěnkou

V sobotu 4. června u nás proběhl druhý ročník dětského dne. Děti se mohly těšit na vystoupení Štístka a Poupěnků, skákačí bubliny a v neposlední řadě na přehlídku záchranných složek. Vrcholem dne byla pak přehlídka policejních psovodů, která přilákala několik stovek diváků.

Hasiči Pecka do našeho areálu přijeli se záchranným vozem Tatra a VW Transporter. Jak už bývá zvykem, hasiči dětem blíže představili svoji práci a zároveň dovolili prozkoumat oba služební vozy. Veliteli, panu Pavlovi, děkujeme za předvedení vozů a těšíme se na další příkladnou spolupráci.

Na dětský den se můžete těšit opět v příštím roce! Děkujeme za přízeň.

Jiří Šacler, recepce

Kemp na Pecce se proměnil v ráj škodovek

O víkendu 17.–19. června se uskutečnil v areálu koupaliště a kempu na Pecce tradiční sraz majitelů vozů Škoda, který pořádá Fan club Škoda Vysoké Mýto a Hradec Králové. A to již po osmnácté. Škodovky různých ročníků a typů se sjížděly do kempu již od středy. A k vidění bylo opravdu krásné kousky nejen zrenovovaných vozů, ale i těch ve skoro původním stavu. Hlavní program se odehrál v sobotu. Vedle několika soutěží nechyběla ani spanilá jízda do okolí Pecky, vyhlášení výsledků, hlasování o nejzajímavější auto srazu a večerní zábava.

Kemp byl auty zcela zaplněn a hemžilo se to v něm tisícovkami, kupátkami, feliciemi, octáviemi, spartaky, ale i vozy novějšími řady 105-120-130, kupátkami rapid a garde nebo vozy s tuningovými úpravami. K vydařené akci přispělo i teplé letní počasí i velké množství příznivců značky s okřídleným šípem.

Pavel Vydra

Oslavili svá životní jubilea

Ve 2. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

Svoboda Stanislav z Vidonic – 86 let

Svobodová Františka z Vidonic – 88 let

Janáčková Olga ze Lhoty u Pecky – 85 let

Raisnerová Květuše z Pecky – 85 let

Vokatá Jiřina z Pecky – 87 let

Sucharda Stanislav z Pecky – 96 let

Rulfová Vlasta z Pecky – 80 let

Romaniuková Zdeňka z Bělé u Pecky – 80 let

Stuchlíková Věra z Pecky – 88 let

Nálevková Věra z Kalu – 89 let

Plecháč Jaroslav z Pecky – 87 let

Stárek Jaroslav z Pecky – 93 let

Dobosi Peter z Pecky – 90 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohody.

Navždy nás opustily:

Kühnelová Miloslava z Pecky

Špůrová Jiřinka z Pecky

Jaroslav Manych z Pecky

Zdenka Vágenknechtová z Pecky

Věnujme jim tichou vzpomínku.

Další číslo Listů Peckovska vyjde v září 2022.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 1. září.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecka.

červen – září 2022, ročník XXXII

Řídí redakční rada ve složení:

Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Jitka Korbelařová,

Alena Nedomová, Jan Murdych, Lenka Knapová

grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz

e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz

Počet výtisků 250

Cena 20 Kč